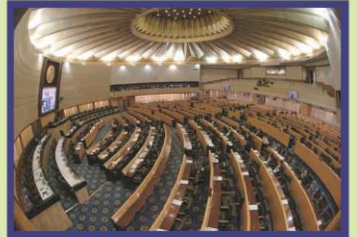

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

อ.พ. ๒๘/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ และมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. มีเนื้อหารวม จำนวน ๘๔ มาตรา
สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภานักงาน” หมายความว่า สภานักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

๓. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๓.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิสัยสาขากิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕)

๓.๒ หมวด ๑ บททั่วไป

๓.๒.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นสถานศึกษาชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษ ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๗)

๓.๒.๒ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความมีเสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ความโปร่งใส ความถูกต้อง การตรวจสอบได้ และความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ และการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘)

๓.๒.๓ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงาน สภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนัก ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้ (ร่างมาตรา ๙)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๒.๔ กำหนดให้การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๙ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในกรณีการจัดตั้งและการรวมส่วนงาน ให้กำหนดฐานะและภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๑๐)

๓.๒.๕ กำหนดให้ภายใต้วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้ รวมทั้ง มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

๓.๒.๖ กำหนดให้กิจการของมหาวิทยาลัยขอนแก่นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๒.๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึงการซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ดำเนินกิจการวิฤกษ์กระจายเสียง วิฤกษ์โทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม หรือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาและบริการทางวิชาการ รับค่าธรรมเนียมน ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน และลงทุนหรือร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ออกพันธบัตรเพื่อการลงทุนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย จัดให้มีกองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์ เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

๓.๒.๘ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีรายได้จากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปีแก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา เงิน และทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุนจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์ และรายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๕)

๓.๒.๙ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี (ร่างมาตรา ๑๖)

๓.๒.๑๐ กำหนดให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๓.๒.๑๑ กำหนดให้บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยขอนแก่นจะต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ ทั้งนี้ เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น (ร่างมาตรา ๑๙)

๓.๓ หมวด ๒ การดำเนินการ

๓.๓.๑ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๕ คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย อธิการบดี นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ประธานสภาพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น และประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน ๔ คน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี จำนวน ๑ คน เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานของคณะและวิทยาลัยตามมาตรา ๙ (๔) และ (๕) จำนวน ๒ คน และเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานของสถาบันและสำนักตามมาตรา ๙ (๖) และ (๗) และผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานของส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ตามมาตรา ๙ วรรคสอง จำนวน ๑ คน และกรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน ๔ คน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

จำนวน ๓ คน และเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่นซึ่งมิใช่คณาจารย์ประจำ จำนวน ๑ คน และกำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น และจะให้มิผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๐)

๓.๓.๒ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึงการกำหนดทิศทาง เป้าหมายของมหาวิทยาลัย และวางนโยบาย รวมทั้งอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว อนุมัติการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล ตลอดจนกำหนดนโยบายขององค์กรดังกล่าว กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ จัดหาแหล่งทุนและทรัพยากรอื่น อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา อนุมัติการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น อนุมัติการจัดการศึกษาร่วมและยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่น อนุมัติการให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัยและที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญา กิตติมศักดิ์ แต่งตั้งและถอดถอนประธานและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยและประธานและกรรมการสภาวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใด บุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น กรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๕๕ วรรคสาม ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยและเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรีเพื่อทราบ และปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของส่วนงานใดหรือของผู้ใดโดยเฉพาะ (ร่างมาตรา ๒๓)

๓.๓.๓ กำหนดให้มีสภาวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ คน แต่ไม่เกิน ๒๐ คน ซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นแต่งตั้ง ทั้งนี้การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๕)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๓.๔ กำหนดให้มีสภาพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งนี้ การกำหนดจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๖)

๓.๓.๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย โดยมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัยขอนแก่นในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ การกำหนดจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๗)

๓.๓.๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วยประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี ประธานสภาพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น หัวหน้าส่วนงานของคณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนักตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) และ (๗) และหัวหน้าส่วนงานของส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนักตามมาตรา ๙ วรรคสอง และให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น และจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการดังกล่าวด้วยก็ได้ และกำหนดให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีอำนาจหน้าที่พิจารณาและกลั่นกรองข้อบังคับและระเบียบของมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น เสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานต่อสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นและอธิการบดีมอบหมาย หรือที่มีได้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการใดโดยเฉพาะ แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นหรืออธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๘ และร่างมาตรา ๒๙)

๓.๓.๗ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินมหาวิทยาลัยขอนแก่น และคณะกรรมการอุทธรณ์ ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งนี้ การกำหนดองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๓.๘ กำหนดให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๑)

๓.๓.๙ กำหนดให้อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันมิได้ (ร่างมาตรา ๓๔)

๓.๓.๑๐ กำหนดให้อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นรับรอง หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี

กำหนดให้ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นรับรอง

นอกจากคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๕)

๓.๓.๑๑ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยขอนแก่นในกิจการทั้งปวง และให้มีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย จัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการตามระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นกำหนด รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย จัดหารายได้และทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินภารกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่าย เพื่อเสนอขออนุมัติต่อสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น บริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย รวมทั้งมติของสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี และสำนักงานวิทยาเขตตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองหัวหน้าส่วนงานและผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงานของคณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนักตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) และ (๗) และของหัวหน้าส่วนงานของส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ตามมาตรา ๙ วรรคสอง ตามคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน และดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย เสนอรายงาน

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยด้านต่าง ๆ และรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยต่อ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และ คำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๖)

๓.๓.๑๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีเขตการศึกษา ของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนงานตามมาตรา ๙ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดให้ เป็นวิทยาเขตได้ ทั้งนี้ ตามที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นกำหนด (ร่างมาตรา ๓๘)

๓.๔ หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน

๓.๔.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๓)

๓.๔.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดให้มีการประเมินส่วนงาน ของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๔)

๓.๔.๓ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติ หน้าที่ของอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานของคณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนักตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) และ (๗) และหัวหน้าส่วนงานของส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก ตามมาตรา ๙ วรรคสอง และกำหนดให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้า ส่วนงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น สำนักงานอธิการบดี และสำนักงานวิทยาเขต ตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓) (ร่างมาตรา ๔๕)

๓.๔.๔ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๖)

๓.๕ หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

๓.๕.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชี อันถูกต้อง แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ ทั้งนี้ การบันทึกรายการในสมุดบัญชีดังกล่าว ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๔๗)

๓.๕.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับ และรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายใน ๙๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๔๘)

๓.๕.๓ กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอก ซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภท ของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี (ร่างมาตรา ๔๙)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๕.๔ กำหนดให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ร่างมาตรา ๕๑)

๓.๕.๕ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๕๒)

๓.๖ หมวด ๕ การกำกับและดูแล

๓.๖.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ (ร่างมาตรา ๕๓)

๓.๖.๒ กำหนดให้บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยขอนแก่นจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (ร่างมาตรา ๕๔)

๓.๗ หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

๓.๗.๑ กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งนี้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๕๕)

๓.๗.๒ กำหนดให้ศาสตราจารย์พิเศษ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น (ร่างมาตรา ๕๖)

๓.๗.๓ กำหนดให้ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้ (ร่างมาตรา ๕๗)

๓.๗.๔ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของสภาวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น และกำหนดให้อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีหรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน (ร่างมาตรา ๕๘)

๓.๗.๕ กำหนดให้บุคคลใดที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป (ร่างมาตรา ๕๙)

๓.๘ หมวด ๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

๓.๘.๑ กำหนดให้ปริญญามีสามชั้น ได้แก่ ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด. ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม. และปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ. (ร่างมาตรา ๖๐)

๓.๘.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และให้หรือร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๖๑)

๓.๘.๓ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้ (ร่างมาตรา ๖๒)

๓.๘.๔ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๖๓)

๓.๘.๕ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีอำนาจให้ปริญญา กิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้ (ร่างมาตรา ๖๔)

๓.๘.๖ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครุประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ครุประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ครุประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครุประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๖๕)

๓.๘.๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖๖)

๓.๘.๘ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖๗)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๙ หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

๓.๙.๑ กำหนดให้ผู้ใดใช้ครุฑวิthyฐานะ เข็มวิthyฐานะ ครุฑประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิthyฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๘)

๓.๙.๒ กำหนดให้ผู้ใดกระทำการปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ ที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๙)

๓.๑๐ บทเฉพาะกาล

๓.๑๐.๑ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณและรายได้ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๐)

๓.๑๐.๒ กำหนดให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และส่วนงานภายในที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อนจนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานตามมาตรา ๙ ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๑)

๓.๑๐.๓ กำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัตินี้และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๒)

๓.๑๐.๔ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ (ร่างมาตรา ๗๓)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๑๐.๕ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าส่วนงานภายใน และรองหัวหน้าส่วนงานภายในที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบวาระ ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้โดยทำเป็นหนังสือ ภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๕)

๓.๑๐.๖ กำหนดให้ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น พนักงานราชการ และพนักงานซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างของส่วนราชการ หรือพนักงานซึ่งจ้าง จากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยต่อไป และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๗๖)

๓.๑๐.๗ กำหนดให้ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ในมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่างลง ไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้นและให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้ง งบประมาณที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้น ไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนงบประมาณรายจ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ (ร่างมาตรา ๗๘)

๓.๑๐.๘ กำหนดให้พนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่นซึ่งได้รับการบรรจุ แต่งตั้ง และได้รับค่าจ้างจากงบประมาณแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๙)

๓.๑๐.๙ กำหนดให้คณะกรรมการประจำคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ และคณะกรรมการอื่นที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่คณะกรรมการประจำส่วนงานนั้น หรือทำหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกคณะกรรมการขึ้นใหม่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๘๑)

๓.๑๐.๑๐ กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการสภาคณาจารย์ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และประธานกรรมการและกรรมการ สภาข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นประธานกรรมการและกรรมการ สภาคณาจารย์และประธานกรรมการและกรรมการสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างต่อไปจนกว่าจะได้มา ซึ่งประธานกรรมการและกรรมการสภานักเรียนตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๘๒)

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓.๑๐.๑๑ กำหนดให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็น ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๓)

๓.๑๐.๑๒ กำหนดให้การออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง หรือการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายใน ๓ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว ให้นำพระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๔)

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. มีดังนี้

๑. มีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน โดยมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง พร้อมทั้งกำหนดวิธีการปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความคล่องตัวเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ได้อย่างทันท่วงที สามารถพัฒนาระบบบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะงานของมหาวิทยาลัย ได้เอง ส่งผลให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๒. เกิดระบบอุดมศึกษาที่ดี เกิดการทำงานตามความรู้ความสามารถที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ทางวิชาการซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อันจะนำมาซึ่งผลิตผลที่มีประสิทธิภาพและ สนองตอบต่อความต้องการของสังคมและประเทศชาติ
๓. เกิดความมั่นใจและพึงพอใจในระบบอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งมีมาตรฐานเท่าเทียม กับนานาชาติ
๔. เกิดระบบการทำงานและระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรม ต่อบุคลากรที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งจะส่งผลให้ได้รับค่าตอบแทนสูงขึ้นตามไปด้วย
๕. มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนมากขึ้น
๖. ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาล
๗. เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม
๘. มหาวิทยาลัยสามารถเปิดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้ และมีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

๑. การที่มหาวิทยาลัยนำกลไกตลาดเข้ามากำหนดการศึกษา อาจทำให้ค่าเล่าเรียนเพิ่มสูงขึ้น และเป็นการตัดโอกาสทางการศึกษาของผู้มีรายได้น้อยทางอ้อม

๒. การเปลี่ยนสถานภาพของบุคลากรไปเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้าง (พนักงาน มหาวิทยาลัย) ซึ่งมีสถานภาพไม่มั่นคง อาจทำให้อาจารย์ที่เป็นลูกจ้างไม่กล้าแสดงออกความคิดเห็นที่ตรงไปตรงมา ในเชิงวิชาการหรือความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับฝ่ายบริหาร อีกทั้งทำให้ความผูกพันหรือความจงรักภักดี ที่มีต่อองค์กรลดน้อยลงอีกด้วย

๓. การกำหนดให้การดำเนินงานทุกอย่างสิ้นสุดกระบวนการที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัย เป็นองค์กรสูงสุด ถ้าหากสภามหาวิทยาลัยไม่เข้มแข็งอาจจะทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ไม่ประสบผลสำเร็จได้

๔. การดำเนินงานที่คำนึงถึงต้นทุนการผลิต อาจส่งผลให้เกิดการยุติหรือยุบการดำเนินการของมหาวิทยาลัย คณะ หรือปิดการสอนหลักสูตรที่ไม่คุ้มทุน

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ ของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณา ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มีนาคม ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายณัฐ ผาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาวศัจจิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์	นิติกรชำนาญการ
นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์	วิทยากรปฏิบัติการ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวศิริพร แซ่ลี	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย	โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสาร ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้น ข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.	
• บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เรื่องเสร็จที่ ๙๑๔/๒๕๕๗ (กันยายน ๒๕๕๗)	- ๑ -
• หลักการและสาระสำคัญของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	- ๑๑ -
• ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	- ๑๕ -
• ช่วงเวลาการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยทั้ง ๑๕ แห่ง	- ๑๗ -
• มหาวิทยาลัยนอกระบบ	- ๑๘ -
• มหาวิทยาลัยนอกระบบ การศึกษาที่คนจนเข้าไม่ถึง	- ๒๗ -
• ผลกระทบจากการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ กรณีศึกษา: เปรียบเทียบ พนักงานสายผู้สอน (มหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี)	- ๓๑ -
• ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.	- ๔๐ -
ภาคผนวก	
: พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๑	(๑)
: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๙๑๓๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	(๒๐)
: ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	(๒๑)
: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ).....	(๔๕)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

๑.๒ เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ และมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.”

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น
“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัย
ที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“สภานักงาน” หมายความว่า สภานักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น
“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ
ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นนิติบุคคล และมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

๘.๒ หมวด ๑ บททั่วไป

๘.๒.๑ กำหนดวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย พัฒนาและถ่ายทอด เทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

๘.๒.๒ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๗ กำหนดให้ มหาวิทยาลัยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความมีเสรีภาพและความเป็นเลิศ ทางวิชาการ ควบคู่ไปกับคุณธรรมและจริยธรรม มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับ ในระดับนานาชาติ ความโปร่งใส ความถูกต้อง การตรวจสอบได้ และความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ และการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัย คำนึงถึง

- (๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
- (๒) ความมีเสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่ไปกับคุณธรรมและ จริยธรรม
- (๓) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
- (๔) ความโปร่งใส ความถูกต้อง การตรวจสอบได้ และความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม
- (๕) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ
- (๖) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๒.๓ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนัก ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานอธิการบดี
- (๓) สำนักงานวิทยาเขต
- (๔) คณะ
- (๕) วิทยาลัย
- (๖) สถาบัน
- (๗) สำนัก

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้

๘.๒.๔ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก ส่วนงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๙ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๙ ให้ทำเป็น ประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในกรณีการจัดตั้งและการรวม ส่วนงาน ให้กำหนดฐานะและภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้นด้วย

การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๙ ให้ทำเป็นประกาศ ของมหาวิทยาลัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องคำนึงถึงคุณภาพทางวิชาการ ความคุ้มค่าของการใช้งบประมาณ การลดความซ้ำซ้อน และการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร เป็นสำคัญ

๘.๒.๕ กำหนดให้ภายใต้วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้ รวมทั้ง มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการรับเข้าสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๒ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๖ กำหนดให้กิจการของมหาวิทยาลัยขอนแก่นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

๘.๒.๗ กำหนดอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นภายใต้
วัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายใต้วัตถุประสงค์
ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ
แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจน
ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ ในทรัพย์สิน
ของมหาวิทยาลัย และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงิน
หรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้
เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๗ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) ดำเนินกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม
หรือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาและบริการทางวิชาการ

(๓) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการ
ภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน และลงทุน
หรือร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงิน
ไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินหนึ่งในสี่ของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับความเห็นชอบจาก
รัฐมนตรี และถ้าเป็นจำนวนเงินเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับ
ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) ออกพันธบัตรเพื่อการลงทุนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๖) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์
และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๗) จัดให้มีกองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
โดยการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๘) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สิน
ของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๙) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึง
ลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการ
ของมหาวิทยาลัย หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์ เพื่อเป็นรายได้ของ
มหาวิทยาลัย

๘.๒.๘ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีรายได้จากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปีแก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา เงิน และทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุนจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์ และรายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น ทั้งนี้ ในกรณีที่รายได้ของมหาวิทยาลัยดังกล่าวมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์

จากกองทุนดังกล่าว

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ

ของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุน

จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์

ในที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดให้แก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๒.๙ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มาวิทยาลัย
รับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียน
จนสำเร็จปริญญาตรี (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มาวิทยาลัยรับเข้าศึกษา
ในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี
หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๑๐ กำหนดให้บรรดาสิ่งหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้มาโดยมีผู้อุทิศให้
หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือ
ได้มาโดยทางอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ บรรดาสิ่งหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้
หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มา
โดยทางอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

๘.๒.๑๑ กำหนดให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับ
การศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ไม่อยู่
ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความ
ขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา
การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ไม่อยู่ในความรับผิดชอบ
แห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้
กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

๘.๒.๑๒ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
รวมทั้งเงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการ
เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้
กำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ แต่ถ้ามีความจำเป็น
ต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท
หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

๘.๓ หมวด ๒ การดำเนินการ

๘.๓.๑ กำหนดองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

(๓) อธิการบดี

(๔) นายกสภาคณะศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ประธานสภาพนักงาน และประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีจำนวนหนึ่งคน เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) และ (๕) จำนวนสองคน และเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๖) (๗) และวรรคสอง จำนวนหนึ่งคน

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำจำนวนสามคน และเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คณาจารย์ประจำจำนวนหนึ่งคน

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งในจำนวนนี้ต้องสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดจำนวนหนึ่งคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หากอุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

๘.๓.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของนายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นและกรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐ (๒) (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐ (๒) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง

(๓) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๓.๓ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่ง และเงื่อนไขเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น กรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐ (๒) และกรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๒๐ (๕) และ (๖) (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐ (๒) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและต้องโทษจำคุกอยู่โดยคำพิพากษานั้น ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับแต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว

๘.๓.๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไป
ของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดทิศทาง เป้าหมายของมหาวิทยาลัย และวางนโยบาย รวมทั้งอนุมัติ
แผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์
ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานใดในมหาวิทยาลัย
เป็นผู้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปได้
- (๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
- (๔) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหาร การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- (๕) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้ง
การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว
- (๖) อนุมัติการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล ตลอดจนกำหนดนโยบายขององค์กร
ดังกล่าว
- (๗) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้
จัดหาแหล่งทุนและทรัพยากรอื่น
- (๘) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย
- (๙) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม
หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา
- (๑๐) อนุมัติการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบกับสถานศึกษาชั้นสูง
หรือสถาบันอื่น
- (๑๑) อนุมัติการจัดการศึกษาร่วมและยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูง
หรือสถาบันวิจัยอื่น
- (๑๒) อนุมัติการให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัย
และที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้
ปริญญาเกิตติมศักดิ์
- (๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนประธานและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
และประธานและกรรมการสภาวิชาการ
- (๑๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ
อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ
หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทน แล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ
- (๑๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณา
ถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์
และศาสตราจารย์พิเศษ
- (๑๖) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙
- (๑๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ตามมาตรา ๕๕ วรรคสาม

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๑๘) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงาน
ตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง

(๑๙) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยและเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรี
เพื่อทราบ

(๒๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่
ของส่วนงานใดหรือของผู้ใดโดยเฉพาะ

๘.๓.๕ กำหนดให้การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๖ กำหนดให้มีสภาวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วยประธานกรรมการ
และกรรมการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๕ คน แต่ไม่เกิน ๒๐ คน ซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น
แต่งตั้ง ทั้งนี้ การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และ
การพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจน
การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
(ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการ
จำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินยี่สิบคนซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง
ของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงาน
ของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๗ กำหนดให้มีสภาพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วยประธานกรรมการ
และกรรมการซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งนี้ การกำหนดจำนวน คุณสมบัติ
หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการ
และกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาพนักงาน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้มีสภาพนักงาน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการ
ซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก
ตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและ
วิธีดำเนินงานของสภาพนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยขอนแก่น ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก มหาวิทยาลัย โดยมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัยขอนแก่นในเรื่อง ที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ การกำหนดจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงาน ของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษา แก่มหาวิทยาลัยในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินกิจการ ของมหาวิทยาลัย จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจาก ตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการ ส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๙ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี ประธานสภาพนักงาน และหัวหน้า ส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัย และจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการดังกล่าวด้วยก็ได้

๘.๓.๑๐ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่น
(ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาและกลั่นกรองข้อบังคับและระเบียบของมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๒) เสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีมอบหมาย หรือที่มีได้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการใดโดยเฉพาะ
- (๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย การประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๑๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยขอนแก่น คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินมหาวิทยาลัยขอนแก่น และคณะกรรมการอรรถคดี ร้องทุกข์ และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งนี้ การกำหนดองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการอรรถคดี ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๑๒ กำหนดให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๓.๑๓ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕

๘.๓.๑๔ กำหนดให้อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ จะแต่งตั้งจากพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่นหรือผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ จะแต่งตั้งจากพนักงานมหาวิทยาลัยหรือผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยก็ได้

๘.๓.๑๕ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่ง และเงื่อนไขเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งที่นอกเหนือจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน

กรรมการทั้งหมด

(๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๔๕

- (๘) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและต้องโทษจำคุกอยู่โดยคำพิพากษานั้น

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๓.๑๖ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๑๗ กำหนดอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) จัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการตามระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดหารายได้และทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๔) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่าย เพื่อเสนอขออนุมัติต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) บริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย รวมทั้งมติของสภามหาวิทยาลัย

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี

(๗) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๑)

(๒) และ (๓)

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองหัวหน้าส่วนงานและผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง ตามคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

(๙) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน และดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๑๐) เสนอรายงานผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยด้านต่าง ๆ และรายงาน ประจำปีของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง ของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

๘.๓.๑๘ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการรักษาการแทนในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดี เป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมาย เป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี ตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้รักษาการแทน

๘.๓.๑๙ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีเขตการศึกษา ของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนงานตามมาตรา ๙ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดให้เป็นวิทยาเขตได้ ทั้งนี้ ตามที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นกำหนด (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัย ที่มีส่วนงานตามมาตรา ๙ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดให้เป็นวิทยาเขตได้ ทั้งนี้ ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ในวิทยาเขตหนึ่ง อธิการบดีอาจมอบอำนาจให้รองอธิการบดีคนหนึ่ง หรือหัวหน้า ส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) หรือวรรคสอง ที่อยู่ในวิทยาเขตนั้น ปฏิบัติหน้าที่แทน อธิการบดีเฉพาะในวิทยาเขตนั้นได้

๘.๓.๒๐ กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานภายในของส่วนงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๙ (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ การบริหารงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง ให้มีหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบส่วนงาน และจะให้มีรองหัวหน้าส่วนงาน หรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงาน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมายก็ได้

ชื่อตำแหน่ง คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าส่วนงาน รองหัวหน้าส่วนงาน หรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงานตามวรรคสอง รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

เมื่อหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง พ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าส่วนงานและผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงานนั้นพ้นจากตำแหน่งด้วย

๘.๓.๒๑ กำหนดให้ส่วนงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๙ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนจัดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงาน ทั้งนี้ การกำหนดองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการประจำส่วนงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ให้ส่วนงานตามมาตรา ๙ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนจัดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงาน

ส่วนงานตามมาตรา ๙ ที่มีได้มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน อาจจัดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงานได้

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการประจำส่วนงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๓.๒๒ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามมาตรา ๙ ต้องปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกิน ๑ ตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้ (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ ต้องปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว ให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่นได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

๘.๓.๒๓ กำหนดให้นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทนการมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทนการมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้ปฏิบัติการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

๘.๔ หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน

๘.๔.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ การกำหนดระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๔.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดให้มีการประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ การกำหนดระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๔.๓ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ ของอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานของคณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนักตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) และ (๗) และหัวหน้าส่วนงานของส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนักตามมาตรา ๙ วรรคสอง และกำหนดให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ ของหัวหน้าส่วนงานของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น สำนักงานอธิการบดี และ สำนักงานวิทยาเขตตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓) ทั้งนี้ การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงาน ตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓) การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๔.๔ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๕ หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

๘.๕.๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ ทั้งนี้ การบันทึกรายการในสมุดบัญชีดังกล่าว ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

๘.๕.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นจัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายใน ๙๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๘.๕.๓ กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี

๘.๕.๔ กำหนดให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๕.๕ กำหนดให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อให้สภามหาวิทยาลัย เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อ สภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยเสนอต่อ รัฐมนตรี

ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีรายรับและรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของ มหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

๘.๕.๖ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๘.๖ หมวด ๕ การกำกับและดูแล

๘.๖.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแล โดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการ ของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับ นโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหา ข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

๘.๖.๒ กำหนดให้บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยขอนแก่นจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้เสนอ (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๘.๗ หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ

๘.๗.๑ กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งนี้ สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้โดยทำเป็น ประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ สภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗.๒ กำหนดให้ศาสตราจารย์พิเศษ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจาก ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้งนี้ การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษให้เป็นไป ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง จากผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗.๓ กำหนดให้ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจแต่งตั้งให้เป็น ศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้ ทั้งนี้ การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ ในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗.๔ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของสภาวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น และ กำหนดให้อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของ มหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีหรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่มีหน้าที่ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและ ถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไป ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็น คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำ ของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีหรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่มีหน้าที่ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๗.๕ กำหนดให้บุคคลใดที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือ ตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป ทั้งนี้ การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อคำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อ ดังต่อไปนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อคำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๘ หมวด ๗ ปริญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

๘.๘.๑ กำหนดให้ปริญญามีสามชั้น ได้แก่ ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด. ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม. และปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ. (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ปริญญา มีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

๘.๘.๒ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และให้หรือร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และให้หรือร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๘.๓ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้ (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

๘.๘.๔ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

๘.๘.๕ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคล ซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าว แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้ (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๘.๖ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเข้มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร และ อาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ครูประจำตำแหน่ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่ง คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครุวิทยฐานะหรือเข้มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร และอาจ กำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

ครุวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๘.๘.๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือ สัญลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นประกาศ ของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้ สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๘.๘.๘ กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๘.๙ หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

๘.๙.๑ กำหนดให้ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำ เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๙.๒ กำหนดให้ผู้ใดกระทำการปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ ที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของ มหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

๘.๑๐ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๗๐ ถึงร่างมาตรา ๘๔)

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๑ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และส่วนงานภายในที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นได้อนุมัติ และจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงาน ของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อนจนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานตามมาตรา ๘ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๒ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการ สภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวัน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมี สภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย ให้เปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีโดยอนุโลม

มาตรา ๗๔ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีตามมาตรา ๓๔ และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๓๕ ให้นับบรมวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๗๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าส่วนงานภายใน และรองหัวหน้าส่วนงานภายในที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบวาระ ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้โดยทำเป็นหนังสือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งได้แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและมีคำสั่งบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ก็ให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบวาระที่เหลืออยู่ แต่ถ้าไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในเวลาที่กำหนด ให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๗๖ ให้ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น พนักงานราชการ และพนักงานซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างของส่วนราชการ หรือพนักงานซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยต่อไป และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่า การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าว รับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

สิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ

ในกรณีที่นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แต่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้หรือในส่วนที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

มาตรา ๗๗ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๖ ผู้ใด

(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้โดยทำเป็นหนังสือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องประเมิน

(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้โดยทำเป็นหนังสือภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้วเห็นว่ามีความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน

(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้โดยทำเป็นหนังสือภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่ากรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งเสริมและสนับสนุนข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ เพื่อเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย เมื่อข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่แสดงเจตนาตาม (๑) หรือ (๒) ได้รับบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้น และให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งบุคคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๗๙ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับการบรรจุ แต่งตั้ง และได้รับค่าจ้างจากงบประมาณแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๐ ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ ให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นข้าราชการบำนาญ และมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากทางราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

ลูกจ้างประจำของส่วนราชการผู้ใดที่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งจดทะเบียนแล้ว หากได้เข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น ถ้าผู้นั้นได้ออนเงินสะสม เงินสมทบ และเงินผลประโยชน์อื่นที่ได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งจดทะเบียนแล้ว เข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น ให้นำระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่อเนื่องกันได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๑ ให้คณะกรรมการประจำคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ และคณะกรรมการอื่นที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่คณะกรรมการประจำส่วนงานนั้น หรือทำหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกคณะกรรมการขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๒ ให้ประธานกรรมการและกรรมการสภาคณาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และประธานกรรมการและกรรมการสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นประธานกรรมการและกรรมการสภาคณาจารย์ และประธานกรรมการและกรรมการสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างต่อไปจนกว่าจะได้มาซึ่งประธานกรรมการและกรรมการสภาพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๖ เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวมีส่วนร่วมในกิจการของสภาพนักงานโดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๓ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

มาตรา ๘๔ การออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง หรือการกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง หรือกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งให้นำพระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เรื่องเสร็จที่ ๙๑๔/๒๕๕๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๔๔๙๙ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ที่แก้ไขปรับปรุงจากร่างที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๔๒๘/๒๕๕๗) ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยได้รับความเห็นของกระทรวงการคลังและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) พิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ) และผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยขอนแก่น) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ

๑.๑ สถานะ วัตถุประสงค์ หน้าที่ ส่วนงาน และรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑) กำหนดให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

(๒) กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนอนุรักษ์และพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ มีหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถ ดำเนินการและสนับสนุนการวิจัย ส่งเสริม ประยุกต์ พัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ ส่งเสริมการกีฬาและสุขภาพ ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม รวมทั้งอนุรักษ์และพิทักษ์ฐานสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยในการดำเนินการดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความมีเสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่ไปกับความมีคุณธรรม การมีมาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ความโปร่งใส ถูกต้อง ตรวจสอบได้ และรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม ประสิทธิภาพ

และประสิทธิผลในการบริหารจัดการ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาและนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี และมหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยอื่นได้

(๓) มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงานออกเป็น สำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี วิทยาเขต ส่วนงานวิชาการ และส่วนงานอื่น โดยมหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนงานดังกล่าวข้างต้นได้

(๔) มหาวิทยาลัยมีรายได้จากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุน รายได้ หรือผลประโยชน์จากการใช้ที่ราชพัสดุ และรายได้หรือผลประโยชน์อื่น โดยรายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

๑.๒ การบริหารและองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

(๑) กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยผู้แทนจากองค์กรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการ ทั่วไปของมหาวิทยาลัย

(๒) กำหนดให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยประธานและกรรมการ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยในการอนุมัติการเปิดสอน และหลักสูตรการศึกษา การให้ปริญญา การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และให้ความเห็นแก่ สภามหาวิทยาลัยในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการ

(๓) กำหนดให้มีสภาคณาจารย์ ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นคณาจารย์ประจำ มีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในกิจการของมหาวิทยาลัย

(๔) กำหนดให้มีสภานักงาน ประกอบด้วยประธานและกรรมการซึ่งเลือกตั้ง จากพนักงานมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัย และอธิการบดีในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ประธานและกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ ให้คำแนะนำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจการของมหาวิทยาลัยและสนับสนุน การดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(๖) กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยอธิการบดี เป็นประธานและกรรมการโดยตำแหน่งอื่น มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาถ้อยแถลงข้อบังคับ และระเบียบของมหาวิทยาลัย และเสนอเรื่องการจัดตั้งส่วนงานต่อสภามหาวิทยาลัย รวมทั้ง ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีมอบหมาย

(๗) กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย คณะกรรมการ การเงินและทรัพย์สินมหาวิทยาลัย คณะกรรมการยุทธวิธี ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำ มหาวิทยาลัย และคณะกรรมการชุดอื่น ๆ ที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยหลักเกณฑ์ วิธีการได้มา ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๘) กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย โดยเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ห้ามเกินสองวาระติดต่อกัน รวมทั้งอาจให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีด้วยก็ได้

(๙) กำหนดให้มีหัวหน้าส่วนงานเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบส่วนงาน โดยอาจมีรองหัวหน้าส่วนงานหรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงานด้วยก็ได้

(๑๐) กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงานในส่วนงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาการ

๑.๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน กำหนดให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดี และให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานและการปฏิบัติงานของหัวหน้าส่วนงานและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

๑.๔ การบัญชีและการตรวจสอบ กำหนดให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง จัดทำงบการเงินและบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชี โดยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๑.๕ การกำกับดูแล กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยเรื่องทั้มหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๑.๖ ตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัยและตำแหน่งทางวิชาการ

(๑) กำหนดตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานสายวิชาการและพนักงานสายสนับสนุนวิชาการ โดยพนักงานมหาวิทยาลัยจะพ้นจากการปฏิบัติงานเมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ แต่มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาต่อเวลาให้ผู้นั้นปฏิบัติงานต่อไปได้

(๒) กำหนดให้คณาจารย์ประจำมีตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ และกำหนดให้สภามหาวิทยาลัยเสนอให้โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ และแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ ทั้งนี้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวมีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

(๓) กำหนดให้พนักงานสายสนับสนุนวิชาการอาจมีตำแหน่งแสดงความเชี่ยวชาญหรือความชำนาญได้

๑.๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

(๑) กำหนดให้ปริญญาของมหาวิทยาลัยมีสามชั้น คือ ปริญญาเอก ปริญญาโท และปริญญาตรี โดยมหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร และปริญญากิตติมศักดิ์ได้

(๒) มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะ ครุยุประจำตำแหน่งต่าง ๆ รวมถึงกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย และกำหนดเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา และพนักงานมหาวิทยาลัยได้

๑.๘ บทกำหนดโทษ กำหนดให้มีบทกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ใช้ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ ครุยุประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา หรือผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือสิ่งที่ยึดแบบสิ่งดังกล่าว รวมทั้งผู้ที่ปลอมหรือทำเลียนแบบตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย หรือใช้สิ่งปลอม หรือทำเลียนแบบนั้น โดยไม่ได้รับอนุญาต

๑.๙ บทเฉพาะกาล กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินงบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร และผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ รวมทั้งบุคลากรในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายเดิมเพื่อให้การบริหารงาน ของมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินต่อไปได้ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ รวมทั้งกำหนดกระบวนการในการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพ ของข้าราชการหรือลูกจ้างมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงการคลัง เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีข้อสังเกตว่า

(๑) กรณีที่ร่างมาตรา ๑๕ (๔) กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการกู้ยืมเงิน และให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกัน และลงทุนหรือร่วมลงทุนเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยนั้น เนื่องจากร่างมาตรา ๕ กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ จึงถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหน่วยงานในกำกับดูแล ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังนั้น การกู้ ของมหาวิทยาลัยจึงถือเป็นหนี้สาธารณะตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กระทรวงการคลัง หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐจะไม่สามารถค้ำประกันหรือตั้งงบประมาณเพื่อชำระหนี้ให้ได้ เว้นแต่ เป็นการกู้ต่อจากกระทรวงการคลังเท่านั้นโดยผลของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

(๒) กรณีที่ร่างมาตรา ๑๕ (๔) วรรคสอง กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจ ในการกู้ยืมเงิน ให้กู้ยืมเงิน ลงทุน หรือร่วมลงทุน และถ้าเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน ถือเป็นกรอก่อนนี้และการผูกพันปลายเปิด จึงควรกำหนด กรอบวงเงินให้ชัดเจนที่มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการได้เอง และหากเกินกรอบวงเงินดังกล่าว ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เพื่อไม่ให้หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐก่อหนี้เกินตัว โดยอาจใช้เกณฑ์การกู้เงินต้องงบประมาณประจำปีหรือใช้เกณฑ์ยอดหนี้คงค้างต่อปีได้

(๓) โดยที่กระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารเงินคงคลัง แม้จะมีกฎหมายยกเว้นให้เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ตาม แต่เงินรายได้ดังกล่าวยังเป็นเงินแผ่นดินที่มีความสำคัญต่อการบริหารเงินคงคลังของประเทศ จึงควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยนำเงินรายได้ที่ได้รับฝากกระทรวงการคลัง และหากจะนำไปฝากธนาคาร

พาณิชย์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน นอกจากนี้ การที่ร่างมาตรา ๑๖ กำหนดให้รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่ในกรณีที่รายได้ไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมแก่มหาวิทยาลัยนั้น เป็นการต้องงบประมาณแผ่นดินมากขึ้นไปและส่งผลกระทบต่อสถานะการเงินการคลังของประเทศได้ ควรกำหนดให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในกรณีรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ ตามความจำเป็น เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานะการเงินการคลังของประเทศ

(๔) กรณีที่ร่างมาตรา ๑๗ กำหนดให้อสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มา โดยมีผู้อุทิศให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นทรัพย์สินและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย และร่างมาตรา ๑๘ กำหนดให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาและการวิจัยโดยตรง ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีรวมทั้งการบังคับทางปกครอง บุคคลใดจะยกอายุความขึ้นต่อสู้ในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้นั้น อาจทำให้เกิดภาระผูกพันที่ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงทางการคลังต้องงบประมาณของมหาวิทยาลัยในอนาคต

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีข้อสังเกตว่า

(๑) ควรให้ความสำคัญกับพันธกิจในการพัฒนาศักยภาพมหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำในระดับนานาชาติ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการจัดการองค์ความรู้ด้านการวิจัย การผลิตและพัฒนาผลงานวิจัย และการสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศและใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม และการสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยและพัฒนา กับหน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ ท้องถิ่น และชุมชน รวมทั้งสนับสนุนระบบการประกันคุณภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารและดำเนินงานในทุกระบบขององค์กรด้วย

(๒) ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาและวางระบบการบริหารการเงินการคลังที่เอื้อประโยชน์สูงสุดต่อการวางแผนการพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้สามารถรองรับการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการติดตามประเมินผลเพื่อหาจุดที่คุ้มทุนในการจัดการศึกษาของแต่ละสาขาวิชา เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการประกอบการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนที่เป็นรูปธรรมในระยะยาว

๒.๓ สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานงบประมาณ สำนักงาน ก.พ. กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงยุติธรรม เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยไม่มีข้อสังเกตเพิ่มเติมแต่อย่างใด

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. โดยได้นำข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาแล้วสรุปผลการพิจารณาได้ ดังต่อไปนี้

๓.๑ บทนิยาม ได้ตัดบทนิยามคำว่า “สภาคณาจารย์” และบทบัญญัติที่มีการอ้างถึง สภาคณาจารย์ ทั้งในส่วนขององค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาคณาจารย์ รวมถึงบทบัญญัติ ที่มีการอ้างถึงประธานและกรรมการสภาคณาจารย์ออก เนื่องจากมหาวิทยาลัยขอนแก่นประสงค์ จะให้มีสภาพนักงานมหาวิทยาลัยเพียงสภาเดียว นอกจากนี้ ได้ตัดบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ ส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย” “คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” “คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัย” “คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินมหาวิทยาลัย” และ “คณะกรรมการยุทธวิธี ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัย” ออก เนื่องจากคณะกรรมการชุดดังกล่าว ปรากฏในร่างพระราชบัญญัตินี้เพียงหนึ่งถึงสองแห่ง จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดบทนิยามดังกล่าวไว้ (ร่างมาตรา ๔)

๓.๒ สถานะของมหาวิทยาลัย ได้เพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นไม่เป็น ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการด้วย (ร่างมาตรา ๕)

๓.๓ หมวด ๑ บททั่วไป ได้แก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ได้ตัดวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ในการอนุรักษ์และพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติออก เนื่องจากมิได้เป็นภารกิจหลัก ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗)

(๒) ตัดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยตามร่างมาตรา ๘ เดิมออก เนื่องจาก มีความซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติเรื่องอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

(๓) การแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัย ได้กำหนดส่วนงานในด้านวิชาการ ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้มีคณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนัก รวมทั้งแก้ไขส่วนงาน ภารกิจของวิทยาเขต เป็น สำนักงานวิทยาเขต เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่อยู่ ในกำกับของรัฐฉบับอื่น (ร่างมาตรา ๙)

(๔) อำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ได้แก้ไขการกำหนดหลักเกณฑ์ในการกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน โดยกำหนดวงเงินในการดำเนินการดังกล่าวไว้ในกรณีที่ จำนวนเงินไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับความเห็นชอบจาก สภามหาวิทยาลัย แต่ถ้าจำนวนเงินเกินหนึ่งในสี่ของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับความ เห็นชอบจากรัฐมนตรี และถ้าจำนวนเงินเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน ทั้งนี้ การแก้ไขดังกล่าวจะสอดคล้องกับข้อสังเกตของ กระทรวงการคลังที่เห็นควรให้มีการกำหนดกรอบวงเงินในเรื่องดังกล่าวไว้ให้ชัดเจน (ร่างมาตรา ๑๔ (๔) วรรคสอง)

(๕) รายได้ของมหาวิทยาลัย ได้แก้ไขถ้อยคำให้รายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางการร่างกฎหมาย นอกจากนี้ ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติให้ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดให้แก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ในเรื่องดังกล่าวให้พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรองรับสิทธิประโยชน์ของพนักงาน มหาวิทยาลัยและมีรายละเอียดที่สอดคล้องกับกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่อยู่กำกับของรัฐฉบับอื่น (ร่างมาตรา ๑๕)

อนึ่ง กรณีที่กระทรวงการคลังมีข้อสังเกตว่า ควรกำหนดให้มหาวิทยาลัย
นำเงินรายได้ที่ได้รับฝากกระทรวงการคลัง และหากจะนำไปฝากธนาคารพาณิชย์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน และควรกำหนดให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในกรณีรายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ ตามความจำเป็น เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานะการเงินการคลังของประเทศ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ควรจะมีความเป็นอิสระในการบริหารงบประมาณ หากจะกำหนดให้ต้องนำเงินรายได้ไปฝากไว้กับกระทรวงการคลังจะทำให้การบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยไม่มีความคล่องตัว ส่วนกรณีการกำหนดให้รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็น เหมาะสม และสอดคล้องกับสถานะการเงินการคลังของประเทศนั้น รัฐบาลย่อมต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมในการที่จะจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่มหาวิทยาลัยโดยคำนึงถึงสถานะทางการเงินการคลังของประเทศอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ กฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกำกับของรัฐฉบับอื่นก็ได้กำหนดในเรื่องดังกล่าวไว้

(๖) การส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์ ได้เพิ่มเติมให้มหาวิทยาลัยต้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรีด้วย นอกเหนือจากการส่งเสริมและสนับสนุนเฉพาะนักศึกษา เพื่อให้มีความครอบคลุมบุคคลทุกกลุ่มที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษา (ร่างมาตรา ๑๖)

(๗) ทรัพย์สินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ได้เพิ่มเติมให้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการบริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีด้วย เนื่องจากเป็นทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามร่างมาตรา ๗ (ร่างมาตรา ๑๘)

(๘) การจัดการทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ได้เพิ่มเติมให้การจัดการเงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่วิทยาลัย นอกจากจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้แล้ว จะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยด้วย เพื่อป้องกันมิให้ผู้อุทิศเงินและทรัพย์สินให้แก่วิทยาลัยกำหนดเงื่อนไขในการจัดการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยในการหาประโยชน์ให้ตนเอง หรือกำหนดให้มหาวิทยาลัยดำเนินการในเรื่องอื่นใดที่เป็นภารกิจของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙)

๓.๔ หมวด ๒ ดำเนินการ ได้แก่แก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ได้ตัดประธานสภาวิชาการออก เนื่องจากในทางปฏิบัติมหาวิทยาลัยจะต้องอธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ และอธิการบดีเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งอยู่แล้ว นอกจากนี้ ได้กำหนดจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยให้มาจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) และ (๕) จำนวนสองคน และมาจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๖) (๗) และวรรคสอง จำนวนหนึ่งคน (ร่างมาตรา ๒๐)

(๒) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ตัดกรณีที่กำหนดห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่างทางตรงหรือทางอ้อมในกิจการที่มีผลประโยชน์หรือขัดแย้งกับมหาวิทยาลัยออก เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการตีความว่าการกระทำเช่นใดจะถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียทางอ้อม ทั้งนี้ เห็นควรให้

มหาวิทยาลัยกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวได้ตามความเหมาะสมโดยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๑)

(๓) การพ้นจากตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ได้เพิ่มเติมเงื่อนไขในการพ้นจากตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๕) และ (๖) ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน โดยกำหนดให้มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เพื่อมิให้การถอดถอนบุคคลดังกล่าวกระทำโดยง่ายเกินไป นอกจากนี้ ได้เพิ่มเติมเงื่อนไขกรณีการพ้นจากตำแหน่งเพราะถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยกำหนดให้ต้องโทษจำคุกอยู่โดยคำพิพากษานั้นด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๖/๒๕๕๒ (ร่างมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๖) และ (๗))

(๔) อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ได้เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยในการออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การบริหาร การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และการรับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ได้แก้ไขอำนาจหน้าที่ในการอนุมัติการให้ประกาศนียบัตร โดยตัดกรณีการให้ประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยกำหนดไว้กว้าง ๆ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ประกาศนียบัตรได้ รวมทั้งได้เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง จากเดิมที่กำหนดให้เป็นอำนาจของอธิการบดี เนื่องจากสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนบุคคลดังกล่าวจึงควรจะต้องเป็นผู้ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของบุคคลดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๒๓)

(๕) การประชุม ได้ตัดการกำหนดเรื่องการประชุมของสภาวิชาการ สภานักงาน และคณะกรรมการ ตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๓๑ เดิมออก โดยได้นำไปกำหนดไว้ในบทบัญญัติที่เกี่ยวกับองค์กรนั้น ๆ (ร่างมาตรา ๒๔)

(๖) สภาวิชาการและสภานักงานมหาวิทยาลัย ได้ตัดการกำหนดเรื่องอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการและสภานักงานมหาวิทยาลัยออก โดยกำหนดไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖)

(๗) คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ได้ตัดตำแหน่งประธานสภาวิชาการออก เนื่องจากในทางปฏิบัติมหาวิทยาลัยจะตั้งอธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ และอธิการบดีเป็นประธานกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยโดยตำแหน่งอยู่ด้วยแล้ว (ร่างมาตรา ๒๘)

(๘) การพ้นจากตำแหน่งของอธิการบดี ได้แก้ไขเงื่อนไขในการพ้นจากตำแหน่งของอธิการบดีในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน โดยกำหนดให้มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด เพื่อมิให้การถอดถอนอธิการบดีกระทำโดยง่ายเกินไป นอกจากนี้ ได้เพิ่มเติมเงื่อนไขกรณีการพ้นจากตำแหน่งเพราะถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก โดยกำหนดให้ต้องโทษจำคุกอยู่โดยคำพิพากษานั้นด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๖/๒๕๕๒ (ร่างมาตรา ๓๔ วรรคสาม (๖) และ (๘))

(๙) คุณสมบัติของอธิการบดีและรองอธิการบดี ได้เพิ่มเติมการกำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีที่กำหนดให้บุคคลที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารเข้ามาดำรงตำแหน่งอธิการบดี และรองอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๕ (๒))

(๑๐) การตั้งผู้รักษาการแทนอธิการบดี ได้ตัดการกำหนดให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีในกรณีที่รองอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ออก เนื่องจากความในวรรคสองได้กำหนดให้ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้รักษาการแทน จึงไม่มีกรณีที่จะให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้อีก (ร่างมาตรา ๓๗)

(๑๑) การบริหารงานภายในของส่วนงาน ได้แยกบทบัญญัติเรื่องการบริหารงานภายในของส่วนงานเป็นสองวรรคเนื่องจากโครงสร้างการบริหารส่วนงานมีความแตกต่างกัน โดยความในวรรคแรก เป็นกรณีการบริหารงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓) และความในวรรคสองเป็นการบริหารงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง ทั้งนี้ ได้เพิ่มบทบัญญัติให้ในกรณีที่หัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง พ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าส่วนงานและผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงานนั้นพ้นจากตำแหน่งด้วย (ร่างมาตรา ๓๘)

(๑๒) คณะกรรมการประจำส่วนงาน ได้เพิ่มเติมให้กรณีส่วนงานที่ไม่มีหัวหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน อาจจัดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงานได้ (ร่างมาตรา ๔๐)

(๑๓) ดัดบทบัญญัติตามร่างมาตรา ๓๘ เดิม ที่เปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยใช้ดุลพินิจในการให้บุคคลที่ไม่มีความพร้อมในการทำงานเต็มเวลามาดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานได้ และดัดบทบัญญัติตามร่างมาตรา ๓๙ เดิม ที่ห้ามผู้ช่วยอธิการบดี และรองหัวหน้าส่วนงานดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกัน เพราะเป็นตำแหน่งที่เข้ามาช่วยเหลือภารกิจของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานเท่านั้น จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดเงื่อนไขในการทำงานไว้มาเกินสมควร (ร่างมาตรา ๔๑)

๓.๕ หมวด ๓ การประกันคุณภาพและการประเมิน ได้แก้ไขให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง และกำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓) รวมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ในการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๔๓ ถึงร่างมาตรา ๔๖)

๓.๖ ดัดหมวด ๖ เดิม เรื่องตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัยออกทั้งหมด เนื่องจากมหาวิทยาลัยขอนแก่นประสงค์จะให้ มีสภาพพนักงานมหาวิทยาลัยเพียงสภาเดียว ประกอบด้วยพนักงานมหาวิทยาลัยทุกประเภท จึงไม่มีความจำเป็นต้องจำแนกประเภทและตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัยอีก

๓.๗ หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) การแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ได้แก้ไขหลักการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ จากการกำหนดให้ศาสตราจารย์พ้นจากตำแหน่งโดยเกษียณอายุราชการไปโดยไม่มีคามผิด เป็น ศาสตราจารย์พ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด เพื่อมิให้เป็นการจำกัดให้ผู้สมควรจะได้รับแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณจะต้องเกิดจากกรณีการเกษียณอายุราชการเท่านั้น (ร่างมาตรา ๕๗)

(๒) การแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ได้เพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โดยบุคคลดังกล่าวจะต้องมิใช่คณาจารย์ประจำ เนื่องจากคณาจารย์ประจำจะสามารถขอตำแหน่งทางวิชาการตามมาตรา ๕๕ ได้อยู่แล้ว รวมทั้งได้เพิ่มเติมให้การแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ

ดังกล่าวต้องเป็นไปโดยคำแนะนำของสภาวิชาการ ส่วนกรณีการแต่งตั้งอาจารย์พิเศษให้เป็นไปโดยคำแนะนำของคณะบดีหรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน (ร่างมาตรา ๕๘)

๓.๘ หมวด ๗ ปรินซิพลาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ได้ตัดบทบัญญัติที่กำหนดให้มีประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิตออก เนื่องจากเป็นคุณวุฒิที่ไม่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) เห็นว่า หากมหาวิทยาลัยมีศักยภาพในการจัดการศึกษาถึงระดับคุณวุฒิดังกล่าวก็สามารถดำเนินการได้ จึงได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในการให้ประกาศนียบัตร และการกำหนดให้มีครุวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะไว้กว้าง ๆ (ร่างมาตรา ๖๕)

๓.๙ บทเฉพาะกาล ได้แก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(๑) ได้กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ประธานกรรมการสภาคณาจารย์ และประธานกรรมการสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง ตามกฎหมายเดิม เพื่อให้บุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีผู้ดำรงตำแหน่งใหม่นอกจากนี้ ได้กำหนดรองรับอาจารย์พิเศษตามกฎหมายเดิม ให้เป็นอาจารย์พิเศษต่อไปจนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๗๒ ร่างมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง และร่างมาตรา ๘๓ วรรคสอง)

(๒) แก้ไขให้อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีซึ่งเป็นข้าราชการ ต้องเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จากเดิมที่กำหนดให้บุคคลดังกล่าวแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๓)

(๓) ได้กำหนดวิธีการในการแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการ และลูกจ้างของส่วนราชการมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้ทำเป็นหนังสือ (ร่างมาตรา ๗๗)

(๔) ได้กำหนดรองรับสิทธิของข้าราชการและลูกจ้าง ให้มีส่วนร่วมในกิจการของสภาพนักงานมหาวิทยาลัยโดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัย ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างอยู่ (ร่างมาตรา ๘๒ วรรคสอง)

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๕๗

หลักการและสาระสำคัญของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ*

หลักการและสาระสำคัญของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เป็นไปตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานในกำกับของรัฐ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล มีความคล่องตัวในการดำเนินงานควบคู่กับความรับผิดชอบต่อสังคม การบริการอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ มีความเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาล โดยรัฐสามารถกำกับดูแลและตรวจสอบได้โดยกลไกของรัฐ จึงมีประเด็นต่าง ๆ ที่สมควรได้รับทราบดังนี้

๑. สถานภาพของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

- ๑.๑ มีสถานภาพเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ
- ๑.๒ เป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- ๑.๓ เป็นหน่วยงานของรัฐที่ยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณอย่างเพียงพอ ที่จำเป็นต่อการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ได้

๒. ความเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาล

๒.๑ การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ทั้งการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ต้องเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและแผนการพัฒนาประเทศ

๒.๒ การผลิตบัณฑิต ควรให้ออกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ จัดการศึกษาหลากหลายรูปแบบ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งมีความคล่องตัวและยืดหยุ่นในการปรับตัวไปตามสถานการณ์

๒.๓ ให้มีกลไกการจัดสรรงบประมาณ หรือกลไกการกำกับดูแล โดยองค์กรที่รัฐจัดตั้งขึ้น เพื่อความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

๓. ความคล่องตัวของมหาวิทยาลัย

ให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวโดยกลไกของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์กรที่รับผิดชอบต่อสังคม การดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล โดยสภามหาวิทยาลัยจะสามารถกำหนดระเบียบข้อบังคับในการบริหารการจัดการในเรื่องต่าง ๆ ได้เอง

* ที่มา : ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก <http://www.mahidol.ac.th/th/autonomy/mean.htm> สืบค้นข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘.

ภายใต้กรอบแห่งพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง การบริหารจัดการจะสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัย เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเรื่องที่จะเสนอคณะรัฐมนตรี ที่จะต้องเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ให้ความเห็นชอบและนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๔. สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย

๔.๑ องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย จำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่มาจาก บุคคลภายนอกมากกว่าบุคคลภายในมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากบุคคลภายนอกนั้น ประกอบด้วย ผู้แทนหรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสรรหาคัดเลือกจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษา เสนอจำนวน ๑ คน และผู้แทนจากภาคเอกชน ชุมชน หรือสังคมตามความเหมาะสมและภูมิหลังของ แต่ละมหาวิทยาลัย

๔.๒ อธิการบดีในฐานะผู้บริหารสูงสุด มีหน้าที่ดำเนินการบริหารมหาวิทยาลัยภายใต้นโยบาย ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่กำกับดูแลอธิการบดีโดยตรง โดยมีกระบวนการ กำกับดูแลที่โปร่งใสชัดเจน

การได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี ต้องเป็น กระบวนการที่โปร่งใส ไม่ใช่การเลือกตั้งแต่ให้ใช้วิธีการสรรหาตามข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัย โดยมี คณะกรรมการสรรหาซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง และมีผู้แทนจากคณะกรรมการ การอุดมศึกษาเข้าร่วมด้วย

๕. การบริหารจัดการทั่วไป

ให้มหาวิทยาลัยใช้หลักบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) โดยอาจออกข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ว่าด้วยการบริหารจัดการที่ดี เพื่อเป็นแนวทางในการออกระเบียบข้อบังคับ และแนวทาง ในการดำเนินกิจกรรมทั่วไปของมหาวิทยาลัย

๖. การบริหารงานบุคคล

ในการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยของรัฐในกำกับ มีหลักการดังนี้

๖.๑ บุคลากรของมหาวิทยาลัย ที่ได้รับการบรรจุภายหลังจากพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ มีสถานภาพเป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” โดยอาจเรียกชื่อว่า “ข้าราชการมหาวิทยาลัย” หรือ “พนักงาน มหาวิทยาลัย.....” หรือชื่ออื่น ๆ ซึ่งจะได้รับสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าข้าราชการ การได้รับ เงินเดือนและผลประโยชน์ตอบแทนเป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ให้สอดคล้องกับศักยภาพและ ผลิตภาพทางวิชาการที่เกิดขึ้น

๖.๒ ข้าราชการและลูกจ้างประจำเดิมของมหาวิทยาลัยสามารถเลือกสถานภาพ โดยขอ เข้าสู่บุคลากรระบบใหม่ได้ตามความสมัครใจ ในส่วนของข้าราชการนั้นเมื่อเปลี่ยนแปลงสถานภาพแล้ว ให้คงสิทธิการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่รัฐกำหนด

๖.๓ ระบบบริหารงานบุคคลให้ตราเป็นข้อบังคับ โดยให้มีองค์การบริหารบุคคลที่บุคลากรมีส่วนร่วม ยึดหลักการบริหารในระบบคุณธรรม (Merit System) มีระบบการประเมินผลการทำงานของบุคลากรที่โปร่งใส เป็นระบบให้คุณสำหรับผู้ทำดีมีคุณประโยชน์ที่ชัดเจน ขณะเดียวกันต้องจัดให้มีกลไกให้ความเป็นธรรมต่าง ๆ ได้แก่ ระบบการอุทธรณ์ร้องทุกข์ ที่ขึ้นตรงต่อสภามหาวิทยาลัย

๗. งบประมาณและทรัพย์สิน

๗.๑ รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่มหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล และเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา เงินอุดหนุนดังกล่าวถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย กรณีรายได้ไม่พอกับรายจ่ายในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินสนับสนุนจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าที่จำเป็น

๗.๒ รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัย

๗.๓ มหาวิทยาลัยถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินและทรัพย์สินได้ ทรัพย์สินที่ได้มาโดยมีผู้ยกให้หรือได้มาโดยการซื้อจากเงินรายได้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมีอำนาจปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์จากที่ราชพัสดุได้ รายได้จากการดำเนินงาน ถือเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

๗.๔ มหาวิทยาลัยต้องมีระบบบริหารการเงิน และระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพโดยไม่ขัดแย้งกับมาตรฐานและนโยบายการบัญชีที่รัฐกำหนด การใช้จ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย จะต้องกำหนดเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยการอนุมัติของสภามหาวิทยาลัย

๗.๕ ให้มีกลไกตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นกลไกภายในมหาวิทยาลัย และภายนอกโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือผู้ที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเห็นชอบและมีกลไกผู้ตรวจสอบภายในขึ้นตรงต่อสภามหาวิทยาลัย

๘. การใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ให้สภามหาวิทยาลัย มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างส่วนงานภายในมหาวิทยาลัย และระหว่างสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ตลอดจนชุมชน สถานประกอบการ หน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชน

๙. การบริหารงานวิชาการ

๙.๑ การบริหารวิชาการของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ โดยให้การดำเนินการเสรีจึ้นที่สภามหาวิทยาลัยมากที่สุด ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานทางวิชาการที่รัฐกำหนด

๙.๒ ให้สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการทำวิจัย และนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติ

๑๐. การกำกับ ตรวจสอบ

๑๐.๑ การกำกับ ตรวจสอบโดยกลไกภายในมหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยต้องวางระเบียบ และกลไก เพื่อควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยให้ประชาคมในมหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการตรวจสอบด้วย

๑๐.๒ การกำกับ ตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอก

(๑) โดยระบบการกำกับของรัฐ ได้แก่ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา สำนักงบประมาณ เป็นต้น

(๒) การกำกับด้วยกลไกงบประมาณ โดยพิจารณาเป้าหมายและผลการปฏิบัติงานเป็นเกณฑ์ ในการจัดสรร เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณเป็นกลไกผลักดันให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไป ตามนโยบาย และแผนของรัฐ

(๓) การกำกับด้านนโยบายของรัฐ

(๔) การกำกับด้วยระบบการรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพ โดยสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา

๑๐.๓ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไป ตามวัตถุประสงค์และให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ในกรณี ที่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ขัดต่อความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้นภายใน มหาวิทยาลัย หากปล่อยทิ้งไว้จะเกิดความเสียหายต่อสังคมและประเทศชาติโดยรวม ให้รัฐมนตรีกำกับ ดูแล นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

เพื่อไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ*

ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแจ้งให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นชี้แจงทำความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ฉบับที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องแล้วเสร็จที่ ๔๒๙/๒๕๔๗ เนื่องจากยังมีข้อข้องใจและการแสดงออกในทางที่ไม่เห็นด้วยจากประชาคมบางกลุ่มในประเด็นต่างๆ

ในช่วงเวลาที่ผ่านมา ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ดำเนินการตามข้อเสนอแนะ โดยให้ความสำคัญในการสร้างความเข้าใจ การประชาสัมพันธ์ การชี้แจง และรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จากประชาคมมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของมหาวิทยาลัยขอนแก่นอย่างจริงจังต่อเนื่องจนสำเร็จลุล่วงได้อย่างดีเยี่ยม โดยเสนอให้มีการปรับปรุงเพิ่มเติม (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอื่นให้ชัดเจนครอบคลุมยิ่งขึ้น พร้อมทั้งมีการเตรียมกฎหมายรองที่ออกตาม (ร่าง) พระราชบัญญัติดังกล่าว การศึกษาเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอื่น สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ จึงมีมติเห็นชอบ (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ฉบับปรับปรุง

อนึ่งในการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ดำเนินการรับฟังความเห็นโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมจากทุกประชาคมทุกภาค สรุปได้ดังนี้

๑. ช่วง พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๑ การรับฟังความคิดเห็น (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ฉบับที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องแล้วเสร็จที่ ๔๒๙/๒๕๔๗ โดยการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามหลักการทางสังคมศาสตร์และการวิจัยเชิงคุณภาพ และรับฟังความคิดเห็นทั่วไป ดังนี้

* ที่มา : ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก <http://www.kku.ac.th/future/> สืบค้นข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘.

๑.๑ รับฟังความคิดเห็นด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ มีการสุ่มตัวอย่างผู้ให้ความเห็นอย่างเป็นระบบ และมีเงื่อนไขการกระจายผู้ให้ความเห็นที่ครอบคลุมทุกคณะ หน่วยงาน และสถานภาพของบุคลากร คือ บุคลากรสายผู้สอน บุคลากรสายสนับสนุน นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผู้แสดงความเห็นจำนวน ๔๖๖ คน

๑.๒ รับฟังความคิดเห็นด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นักศึกษา ผู้บริหารมหาวิทยาลัย บุคลากรสายผู้สอน บุคลากรสายสนับสนุน ทั้งที่เป็นข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้าง ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ผู้แทนองค์กรท้องถิ่น ภาคธุรกิจ ภาคราชการ ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน นักวิชาการ ซึ่งเป็นเป็นผู้ติดตามและมีข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีผู้แสดงความเห็นจำนวน ๑๘ คน

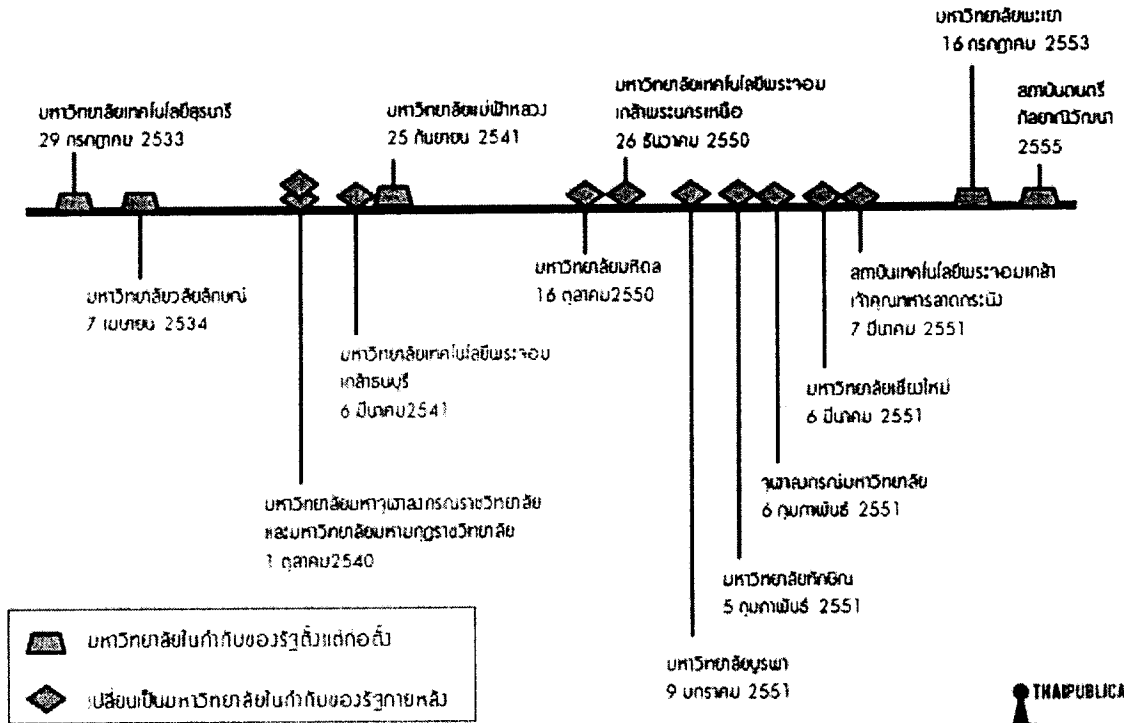
๑.๓ รับฟังความคิดเห็นทั่วไปจากช่องทางอื่นๆ ประกอบด้วย เว็บไซต์ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ กล้องรับความคิดเห็น โทรศัพท์ และโทรสาร มีผู้แสดงความเห็นจำนวน ๒๓๓ คน

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น พบว่ามีความสอดคล้องกัน คือ ให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำพามหาวิทยาลัยขอนแก่นไปสู่ความเป็นเลิศภายใต้บริบทของสถาบันการศึกษาแห่งภาคอีสาน และการยอมรับในระดับสากล มีความเป็นอิสระทางวิชาการ มีความคล่องตัว ซึ่งการบริหารเพื่อนำไปสู่เป้าหมายความเป็นเลิศดังกล่าว จำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หรือมหาวิทยาลัยในระบบราชการก็ตาม ซึ่งสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นมีมติเห็นชอบ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๑

๒. ช่วง พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็น (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ฉบับปรับปรุงจากประชาคมมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยช่องทางต่าง ๆ อย่างครอบคลุมทุกภาคส่วน ทั้งที่ดำเนินการโดยสภาคณาจารย์ ชมรมพนักงานมหาวิทยาลัย องค์กรนักศึกษา การประชุม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากผู้บริหาร ประธานสภาคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐอื่นๆ ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เป็นต้น พร้อมกันนี้ มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ศึกษาและเตรียม (ร่าง) กฎหมายรอง ประกอบด้วย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ ที่ออกในความตาม (ร่าง) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เพื่อไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ฉบับปรับปรุง เพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างความมั่นใจให้กับประชาคมมหาวิทยาลัยขอนแก่นยิ่งขึ้น

ช่วงเวลาการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยทั้ง ๑๕ แห่ง*

ช่วงเวลาการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยทั้ง 15 แห่ง

* ที่มา : ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก <http://thaipublica.org/> สืบค้นข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘.

มหาวิทยาลัยนอกระบบ*

๑. ความเป็นมาเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยนอกระบบ

แนวความคิดที่จะนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบนั้น มีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งผู้บริหารและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ยื่นหลักการต่อ จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี ซึ่งก็ไม่ได้รับการเห็นชอบ เพียงแต่ได้มีการจัดตั้ง "ทบวงมหาวิทยาลัย" ขึ้น เพื่อดูแลมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แทน "สำนักนายกรัฐมนตรี" ดังนั้น ในยุคนั้นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จึงได้ย้ายไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจากเดิมที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี แต่อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยก็ยังคงอยู่ภายใต้กฎหมายระเบียบของระบบราชการ เช่นเดิมซึ่งทำให้ขาดความคล่องตัวในการดำเนินงาน จึงได้มีความพยายามที่จะนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบราชการเรื่อยมา และในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ นโยบายการออกนอกระบบก็ได้เป็นข้อตกลงหนึ่งที่ผูกพันกับสัญญาการกู้ยืมเงินกับ IMF โดยมุ่งหมายของรัฐบาลเพื่อลดงบประมาณในส่วนราชการที่สามารถเลี้ยงตนเองและบริหารงบประมาณเองได้ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เริ่มมีการเสนอให้มหาวิทยาลัยหรือคณะฯ ที่ตั้งขึ้นใหม่ "ออกนอกระบบ" ราชการและมีการหยุดรับข้าราชการพลเรือนเข้ามาในมหาวิทยาลัยรัฐเดิมทั้งหมด ตำแหน่งที่บรรจุเข้ามาใหม่เรียกว่า "พนักงานมหาวิทยาลัย" ซึ่งมีกรอบเงินเดือนและสวัสดิการแตกต่างจากข้าราชการพลเรือนเดิม และหากผู้ที่เกษียณราชการไปให้ตำแหน่งและเงินเดือนนั้นเปลี่ยนเป็นตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัยในตำแหน่งเริ่มบรรจุใหม่เท่านั้น

๒. มหาวิทยาลัยนอกระบบในปัจจุบัน

ในประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาในกำกับ ๑๖ แห่ง ที่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระบบราชการหรือไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยในจำนวนนี้มี ๖ แห่งที่เป็นสถาบันในกำกับของรัฐบาลตั้งแต่ก่อตั้ง ส่วนที่เหลือนั้นเป็นสถาบันในกำกับของรัฐบาลโดยการแปรสภาพด้วยผลของกฎหมาย จำนวน ๑๐ แห่ง ดังนี้

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่แปรสภาพด้วยผลของกฎหมาย

๑. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
๒. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
๓. มหาวิทยาลัยทักษิณ
๔. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๕. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

* ที่มา : เอกสารประกอบการพิจารณา เรื่อง มหาวิทยาลัยนอกระบบ นางสาวสุภาพร อาจเดช วิทยากรชำนาญการ กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษาศึกษา สำนักกรรมการธิการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (หน้า ๑-๔, ๑๕-๑๗, ๒๐)

๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
๗. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๘. มหาวิทยาลัยมหิดล
๙. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๑๐. มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัย

๑๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ออกนอกระบบตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัย) และเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแห่งแรก

๑๒. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (ออกนอกระบบตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัย)

๑๓. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (ออกนอกระบบตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัย)

๑๔. มหาวิทยาลัยพะเยา (ออกนอกระบบตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัย)

๑๕. มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร (ออกนอกระบบตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัย)

๑๖. สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา (ออกนอกระบบตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งสถาบัน)

๓. สภาพการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ

การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบเริ่มมีความพยายามนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบอีกครั้ง ตั้งแต่รัฐบาลทักษิณ ชินวัตร แต่มีการคัดค้าน ดังนั้น จึงยังไม่มี การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบในช่วงนี้ ต่อมาในสมัยรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ โดย ศ.ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน รัฐมนตรีศึกษาธิการ ก็ได้เสนอ กรม. และ สนช. ให้ผ่านร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ของแต่ละมหาวิทยาลัย ตามลำดับ ดังนี้

๒๑ พุทธศักราช พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่ประชุม กรม.ได้เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐ ของ ๓ มหาวิทยาลัยตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ส่วนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น ยังไม่ผ่าน ความเห็นชอบ

๒๘ พุทธศักราช พ.ศ. ๒๕๔๙ รัฐมนตรีศึกษาฯ เสนอที่ประชุม กรม.ให้เห็นชอบร่างกฎหมาย การออกนอกระบบของอีก ๓ มหาวิทยาลัย ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยนเรศวร และร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่ประชุม สนช. ได้พิจารณาและเห็นชอบในหลักการร่างกฎหมายการออกนอกระบบของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ตามที่ ครม.เสนอแล้วโดยไม่มีผู้คัดค้าน จากนั้นได้มีการตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญเพื่อแปรญัตติใน ๗ วัน

๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ รัฐมนตรีศึกษาธิการเสนอ ครม.เพื่อเห็นชอบให้มหาวิทยาลัยอีก ๔ แห่ง ออกนอกระบบ ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยมหิดล, มหาวิทยาลัยศิลปากร, มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี นำร่างกลับไปพิจารณาใหม่

๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ประชุม สนช.ได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ด้วยมติ ๑๑๔ ต่อ ๑ เสียง

๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ สนช.ได้มีการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๐/๒๕๕๐ โดยนายมีชัย ฤชุพันธ์ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นประธาน ได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ด้วยมติเห็นด้วย ๙๘ เสียง ไม่เห็นด้วย ๓ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนน ๒ เสียง ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ สนช.ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มีมติประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติของ ๓ สถาบันเป็นกฎหมาย ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ นายสุเมธ แย้มมนุญ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) เปิดเผยว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ทำหนังสือถึงสถาบันอุดมศึกษา ๙ แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (มก.), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.), มหาวิทยาลัยขอนแก่น (มข.), มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มอ.), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว), มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (มสธ.), มหาวิทยาลัยแม่โจ้ (มจ.), มหาวิทยาลัยรามคำแหง (มร.) และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (มสด.) เพื่อขอคำยืนยันว่าจะให้ สกอ.เสนอเรื่องให้นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) พิจารณาเห็นชอบในการเสนอร่างพระราชบัญญัติขอเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐหรือออกนอกระบบหรือไม่ก่อนที่จะเสนอคณะรัฐมนตรี (ครม.)

๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ รศ.นพ.กำจร ตติยกวี รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จึงได้ทำหนังสือสอบถามไปยังมหาวิทยาลัย ๑๔ แห่ง ที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติออกนอกระบบมาที่ สกอ.ว่ายังยืนยันออกนอกระบบหรือไม่จนถึงขณะนี้มหาวิทยาลัยที่ยืนยันกลับมาแล้วว่าจะออกนอกระบบ จำนวน ๔ มหาวิทยาลัย คือ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ทั้งนี้ สำหรับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอรอให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาออกนอกระบบอีกครั้ง สำหรับมหาวิทยาลัยนเรศวรขอยกเลิกร่างดังกล่าว มหาวิทยาลัยแม่โจ้และสถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์หรือนิด้า ขอนำร่างกลับไปปรับปรุงใหม่ ส่วนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ขอฟังนโยบายจากรัฐบาลอีกครั้ง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีขอชะลอร่างออกไปก่อน และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ยังไม่ส่งเรื่องกลับมา ทั้งนี้ สกอ.จะทำหนังสือแจ้งไปยัง รมว.ศึกษาธิการเร็ว ๆ นี้ว่ามีมหาวิทยาลัยใดบ้างขอยื่นยื่นออกนอกระบบพร้อมเหตุผล เพื่อ รมว.ศึกษาธิการพิจารณาและเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ส่วนสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มีร่างพระราชบัญญัติของสถาบันอยู่ในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติ อยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐสภา คณะรัฐมนตรีรับหลักการแล้ว อยู่ระหว่างเสนอคณะรัฐมนตรี อยู่ระหว่างการพิจารณาของมหาวิทยาลัย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ... สนข.รับในหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ... สนข.รับในหลักการ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์ พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.

สาระสำคัญที่แตกต่างจากพระราชบัญญัติเดิมซึ่งพบในร่างพระราชบัญญัติที่ออกนอกระบบ มักเกี่ยวข้องกับลักษณะการบริหารหน่วยงาน ที่มาของผู้บริหาร เรื่องการบริหารรายได้ และมีการระบุว่า มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจะไม่ใช่ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น เมื่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ สมบูรณ์อย่างเป็นทางการ จากนั้นสถานภาพของพนักงานมหาวิทยาลัยจะได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการ และข้าราชการมีสิทธิที่จะขอเปลี่ยนสภาพเป็นพนักงานได้ภายในระยะเวลา ๙๐ วัน และไม่เกิน ๔ ปี

และจะไม่มีข้าราชการเพิ่มจำนวนขึ้นอีกตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๘ ของพระราชบัญญัติฯ การวิพากษ์วิจารณ์ การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบนั้นเป็นประเด็นขัดแย้ง มีการล่ารายชื่อคัดค้าน จนกระทั่งวาระสุดท้ายของการพิจารณาใน สนช. โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ที่กรรมการสภาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร่วมกับ ผศ.นพ.ตุลย์ สิทธิสมวงศ์ ในฐานะกรรมาธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คัดค้าน สนช. ในการผ่านร่างพระราชบัญญัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. อย่างเร่งรีบโดยไม่ฟังเสียงประชาคมจุฬาฯ นอกจากนี้ยังเกิดการ วิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางทั้งนักวิชาการ นักการศึกษา รวมถึงนิสิต นักศึกษา ประชาชนโดยทั่วไป โดยประเด็นที่วิพากษ์วิจารณ์นั้นจะวิเคราะห์ถึงข้อดีข้อเสียของการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ

๔. ข้อดีและข้อเสียของมหาวิทยาลัยนอกระบบ

ข้อดี

เพื่อเกิดความคล่องตัวในการบริหารมหาวิทยาลัยมากขึ้น

เป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาล

มหาวิทยาลัยสามารถเปิดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้

สวัสดิการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเทียบเท่าเอกชน

ข้อเสีย

ค่าเล่าเรียนเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นการตัดโอกาสทางการศึกษาของผู้มีรายได้น้อยทางอ้อม คณะหรือหลักสูตรที่ไม่คุ้มทุนในการเปิดสอน อาจจะต้องปิดตัวลง

การบริหารงานของฝ่ายบริหารอาจจะไม่โปร่งใส ตรวจสอบได้ยาก

เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติมีลักษณะเป็นกฎหมายบริหารจัดการทรัพย์สินที่ดิน ไม่ได้เป็นการบริหารจัดการการศึกษาแต่อย่างใด มีบางมาตราในพระราชบัญญัติ เช่น ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่า มีเนื้อหาและกระบวนการพิจารณาขัดและไม่ชอบกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เช่น มาตรา ๑๖ ในร่างพระราชบัญญัติจุฬาฯ ว่าด้วยบุคคลสามารถยกความขึ้นเป็นข้อเรียกร้องต่อสู้ในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไม่ได้ ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๒) ว่าด้วยเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานในการเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพ และบางมาตรายังมีผลกระทบต่อสถานภาพของสถาบันการศึกษาในพระนาม “จุฬาลงกรณ์” อย่างร้ายแรง ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานที่ดินอันเป็นที่พระราชทรัพย์แก่จุฬาฯ ให้เป็นที่ตั้งทำการและหาประโยชน์เพียงเพื่อจรรโลงการศึกษา มิใช่มุ่งหวังให้แสวงผลประโยชน์ทางธุรกิจและการค้าเป็นสำคัญ แต่ร่างพระราชบัญญัติจุฬาฯ จะมีผลทำให้จุฬาฯ เปลี่ยนแปลงไปเป็นสถาบันการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจการค้าควบคู่กับการศึกษา โดยอาศัยที่ดินพระราชทานเป็นเครื่องแสวงผลประโยชน์ มาตราบางมาตราในร่างพระราชบัญญัตินี้ มีบทบัญญัติรองรับให้จุฬาฯ สามารถลงทุนร่วมกับบุคคลอื่นตั่งนิตบุคคล รวมทั้งกู้ยืมฯ ซึ่งเป็นภาวะเสี่ยงอย่างยิ่ง

สิบหกมหาวิทยาลัยในกำกับ

สรุปมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบไปแล้ว คือ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับระบบราชการหรือไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีทั้งหมดในปัจจุบัน ๑๖ แห่ง ได้แก่

๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๓)
๒. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ (๗ เมษายน ๒๕๓๕)
๓. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)
๔. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)
๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (๖ มีนาคม ๒๕๔๑)
๖. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (๒๕ กันยายน ๒๕๔๑)
๗. มหาวิทยาลัยมหิดล (๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐)
๘. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐)
๙. มหาวิทยาลัยบูรพา (๙ มกราคม ๒๕๕๑)
๑๐. มหาวิทยาลัยทักษิณ (๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑)
๑๑. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑)
๑๒. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (๖ มีนาคม ๒๕๕๑)
๑๓. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (๗ มีนาคม ๒๕๕๑)
๑๔. มหาวิทยาลัยพะเยา (๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓)
๑๕. มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร (ออกนอกระบบตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัย)
๑๖. สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา (ออกนอกระบบตั้งแต่แรกเริ่มก่อตั้งสถาบัน)

วันที่ในวงเล็บท้ายชื่อมหาวิทยาลัย คือ วันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ตามที่ได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา ไม่ใช่วันที่ทรงลงพระปรมาภิไธย ซึ่งมหาวิทยาลัยเกิดใหม่โดยทั่วไปใช้วันที่ทรงลงพระปรมาภิไธยเป็นวันสถาปนามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (autonomous university) กำลังเป็นที่สนใจในหมู่มหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหลาย โดยเฉพาะสวนสุนันทาที่ศึกษาก่อนใครในกลุ่มรัตนโกสินทร์ แต่สวนดุสิตซึ่งศึกษาที่หลังกลับชิงดำสร้างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ไปรอที่คณะรัฐมนตรีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม เมื่อเปลี่ยนรัฐบาลก็คงต้องมาว่ากันใหม่ และคงไม่สายสำหรับสวนสุนันทาเพราะทราบมาว่าร่างกฎหมายที่มีต้นแบบให้ศึกษามากมายถึง ๑๔ แห่ง โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งออกนอกระบบไปเมื่อ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑ และพะเยามหาวิทยาลัยน้องใหม่ที่เพิ่งออกนอกระบบไปเมื่อ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ นั้น ขณะนี้ร่างเสร็จแล้วอยู่ที่จะทำประชาพิจารณ์เหมือนสวนดุสิตหรือไม่เท่านั้น

งบบุคณน แรรงจุงใจ “นอกระบบ”

ย่อนไปเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจใหม่ ๆ ในปี ๒๕๔๐ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีท่าทีเพิกเฉยนโยบายนอกระบบของรัฐบาลมากกว่าจะนำมาใส่ใจ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีอายุสถาปนาหลายสิบปี นั้นเป็นเพราะเงื่อนไขติดปลายนโยบายที่แม้ให้ความคล่องตัวในการบริหารจัดการได้เต็มที่ แต่ต้องดูแลตนเองในด้านการลงทุนนอกเหนือจากที่ได้กล่าวไปข้างแล้วในตอนแรก (มหาวิทยาลัยนอกระบบ: ๑ ภาพรวม) นโยบายออกนอกระบบให้หมดทุกมหาวิทยาลัยภายในปี ๒๕๔๕ จึงเป็นหมัน แต่ก็ทำให้รัฐบาลเข้าใจว่าการปล่อยมหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบแล้วให้งบประมาณที่เป็นเงินเดือนอาจารย์เพียงลำพังเป็นเรื่องเกินวิสัยจำเป็นต้องได้เงินงบประมาณที่เพียงพอ ไม่ใช่แค่งบประมาณที่เป็นเงินเดือนอาจารย์ อันทำให้มหาวิทยาลัยในระบบทั้งหลายกลับมาให้ความสนใจ โดยใส่เงินอุดหนุนทั่วไปไว้ในกฎหมายและไม่ใช้ระเบียบการเงินของกระทรวงการคลังและระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีในการบริหารงบประมาณสามารถใช้ระเบียบการเงินของมหาวิทยาลัยที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเอง เพียงแต่ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) มาตรวจสอบบัญชีและการเงินทุกประเภทและทุกรอบปีบัญชีเท่านั้น

แนวคิดดั้งเดิมของรัฐบาลเกี่ยวกับเงินอุดหนุน คือ ให้แต่งบฯ บริหารแต่ไม่ใช้งบฯ ลงทุน ให้ไปหาเอาเองข้างหน้า ซึ่งหนีไม่พ้นต้องขูดรีดเอาจากนิสิตนักศึกษาผ่านค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ จะกลายเป็นสิ่งแปลกปลอมเข้ามา

แนวคิดใหม่ที่จุงใจให้มหาวิทยาลัยของรัฐหันมาชวนช่วยในการออกนอกระบบ นอกจากความคล่องตัวที่อยากทำอะไรก็ได้ (แต่ตามที่กำหนดไว้กฎหมาย) ก็คือรายได้ที่หาเข้ามาเองโดยไม่ต้องส่งคืนคลังและงบประมาณแผ่นดินที่รัฐจะต้องให้การสนับสนุนเหมือนเดิม แม้ไม่มากกว่าเดิมก็ต้องใกล้เคียงกัน

ที่มารายได้มหาวิทยาลัยนอกระบบ

กฎหมายของมหาวิทยาลัยนอกระบบทั้งหลาย ระบุที่มาของรายได้นอกจากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปีแล้ว ยังมาจากเงินอุดหนุนและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้มาจากค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าเบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย มาจากรายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการร่วมลงทุนหรือการลงทุนจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย มาจากรายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ ซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแลหรือใช้ประโยชน์ และมาจากรายได้หรือผลประโยชน์อื่น ซึ่งกล่าวโดยสรุปก็คือ “ครอบจักรวาล”

“งบบุคณน” สำนักงบประมาณอธิบายว่า หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเป็นค่าบำรุง หรือเพื่อช่วยเหลือ สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีใช้ราชการส่วนกลางตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาตำบล องค์การระหว่างประเทศ นิติบุคคล

เอกชนหรือกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ รวมถึงเงินอุดหนุนงบประมาณมหากษัตริย์ เงินอุดหนุนการศาสนา และรายจ่ายที่สำนักงบประมาณกำหนดให้ใช้จ่ายในงบรายจ่ายนี้ “เงินอุดหนุนทั่วไป” สำนักงบประมาณอธิบายว่า หมายถึง เงินที่กำหนดให้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของรายการ เช่น ค่าบำรุงสมาชิกองค์การคุณนิยม วิทยาโลก ค่าบำรุงสมาชิกสหภาพวิทยุกระจายเสียงแห่งเอเชีย เงินอุดหนุนเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด เงินอุดหนุนเพื่อบูรณะท้องถิ่น เป็นต้น มหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบยังเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ จึงมีสิทธิได้รับเงินงบประมาณ ประเภทที่ ๔ งบเงินอุดหนุน แบบที่ ๑ เงินอุดหนุนทั่วไป แต่ก็ต้องระบุไว้ในกฎหมาย ดังที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ ระบุไว้ในมาตรา ๑๖ (๑) หรือแม้แต่ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ก็ระบุไว้ในมาตรา ๑๓ (๑)

ประเด็นก็คือมหาวิทยาลัยนอกระบบจะได้รับเงินอุดหนุนอะไรบ้างและแค่ไหน เพราะสำนักงบประมาณสงวนสิทธิของตนไว้ว่า รายจ่ายเงินอุดหนุนรายการใดจะเป็นรายจ่ายประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป หรือเป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจให้ไปตามที่สำนักงบประมาณกำหนด

บรรดามหาวิทยาลัยนอกระบบทั้งหลายจึงระบุไว้ในกฎหมายป้องกันไว้ เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำหนดว่าเงินอุดหนุนทั่วไปไปตามมาตรา ๑๖ (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และในการพัฒนาการอุดมศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย

ไม่เพียงเท่านั้น วรรคต่อไปยังกำหนดว่าในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือนเงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดให้แก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกันเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

วรรครองสุดท้ายของมาตรา ๑๖ ตีกันไว้ด้วยว่า รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ โดยเฉพาะวรรคสุดท้ายของมาตราเดียวกันนี้บอกว่า ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย ซึ่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ก็ลอกตามกันมา จะต่างกันบ้างก็ตรงถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ไว้ นั่น สวนดุสิตใช้ถ้อยคำว่ารัฐบาลพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าจำนวนที่จำเป็นก็เท่านั้น

การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยในปัจจุบันมีอุปสรรคอะไร จึงทำให้ผู้บริหารอยากออกนอกระบบ

เราอาจหาคำตอบได้จากกฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันคือพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ กับกฎหมายใหม่ที่จะนำมาบังคับใช้ คือร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พ.ศ. วัดกันแต่ละเรื่อง (มาตรา) ในแต่ละข้อว่ามีมาตราใดที่จะนำมาใช้ปลดแอกความไม่มีเสรีภาพ

และความไม่คล่องตัว หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ “อำนาจ” ที่เพิ่มขึ้นในการดูแลตนเอง มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐหลังปรับแนวคิดใหม่ เป็นรัฐต้องให้งบอุดหนุนทั่วไปที่ไม่ใช่แค่เงินเดือนบุคลากรต้องรวมงบลงทุนเข้าไปด้วย ทำให้น่าสนใจกว่าช่วงวิกฤตเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ ที่ตอนนั้น คิดกันแต่ผลกำไรสถาบันอุดมศึกษาของรัฐให้ออกไปอยู่นอกระบบ อยากจะสร้างอะไรก็ไปหาเงินลงทุนเอาเอง แลกกับความเป็นอิสระ รัฐบาลจะได้ไม่ต้องรับภาระงบประมาณรายจ่ายซึ่งเพิ่มขึ้นโดยตลอด โดยเฉพาะประเทศไทยในยามนั้น ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาหรือแม้แต่บริษัทขนาดใหญ่หนีไม่พ้นตกที่นั่งล้มละลาย เสรีภาพทางวิชาการที่เคยเป็นแรงผลักดันการออกนอกระบบในระยะแรก จึงเป็นเพียง “คำเพราะ” ที่นำมากล่าวอ้าง แต่ความน่าสนใจในวันนี้ก็ไม่ได้เป็นคำตอบว่าทุกมหาวิทยาลัยจะออกนอกระบบได้ ยังมีเหตุปัจจัยหลายอย่างที่ เป็นลักษณะเฉพาะองค์กร ไม่เช่นนั้น คงออกกันไปหมดแล้ว มหาวิทยาลัยที่อยู่ในกำกับของรัฐตั้งแต่เริ่มดำเนินการแม้มีปัญหา ก็เป็นเรื่องเฉพาะตัว เพราะทุกคนในประชาคมนั้น ๆ เริ่มต้นพร้อมกันฟันฝ่าอุปสรรคไปด้วยกัน จึงต่างกับมหาวิทยาลัย “ในสังกัด” ที่เปลี่ยนเป็น “ในกำกับ”

อย่างไรก็ตาม การที่สองในสี่สิบราชภัฏ คือ สอนดุสิต และ สอนสุนันทา ขอเป็นแถวหน้า เดินออกนอกระบบแทนที่จะเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่อีก ๓ แห่ง อย่าง ธรรมศาสตร์, เกษตรศาสตร์ และ ศิลปากร ซึ่งน่าจะตาม มหิดล, จุฬาฯ และเชียงใหม่ ออกไป จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษา

น่าแปลกใจก็ตรงสองราชภัฏที่มีรั้วกันระหว่างกันนั้น “สอนดุสิต” ไม่ค่อยได้ยินเรื่องราวกล่าวขานเท่าใดนัก ขณะที่ “สอนสุนันทา” กลับมีเสียงท้วงติงคัดค้านทั้งจากผู้บริหารด้วยกัน จากอาจารย์ และจากนักศึกษา หรือแม้แต่ในสภามหาวิทยาลัยที่กรรมการบางคนยังสงวนท่าทีร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏสอนสุนันทา พ.ศ. ซึ่งมีข่าวในสื่อมวลชนว่าเตรียมตัวมานานหลายปี จึงยังออกไปไม่พ้นกำแพงแดง ปล่อยให้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสอนดุสิต พ.ศ. ที่รอให้สภาฯ ได้พิจารณาพร้อมกันต้องค้างเติ่งกลายเป็น “สอนสุนันทา” ไปตั้ง “สอนดุสิต” ไว้ ไม่ได้ออกเสียที่ ประเด็นนี้สะท้อนได้หลายอย่างระหว่างสองสวนราชภัฏ จะมองทางบวกก็ได้ หรือมองทางลบก็ได้ ขึ้นอยู่กับผู้มองเป็นใครและมีทัศนคติอย่างไร ต่อองค์กรและผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยนอกระบบ การศึกษาที่คนจนเข้าไม่ถึง*

กลุ่มแนวร่วมนิสิต-นักศึกษาคัดค้านมหาวิทยาลัยนอกระบบ ซึ่งเป็นการผลักภาระให้ผู้เรียน ทั้งค่าเทอม ค่าครองชีพ ในมหาวิทยาลัยที่แพงขึ้น ๒-๓ เท่าตัว และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและ ทรัพยากรทางการศึกษาที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนที่รับเพิ่มขึ้น สะท้อนมหาวิทยาลัยของรัฐที่คนจน เข้าไม่ถึง

นายปกรณ์ อารีกุล คณะทำงานข้อมูลกลุ่มแนวร่วมนิสิต-นักศึกษาคัดค้านการนำมหาวิทยาลัย ออกนอกระบบเปิดเผยว่า ก่อนที่จะก่อตั้งกลุ่มแนวร่วมฯ ตนและเพื่อน ๆ นักกิจกรรมในมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ไม่เห็นด้วยกับมหาวิทยาลัยนอกระบบได้พิจารณาถึงข้อดี-ข้อเสีย จนในที่สุดพบว่า การออกนอกระบบ ของมหาวิทยาลัยบูรพาอกระเบียบการเก็บค่าเทอมแบบเหมาจ่าย ซึ่งมีอัตราที่แพงกว่าการเก็บค่าเทอม แบบปกติโดยจะทยอยขึ้นค่าเทอมทีละคณะ

“บางคณะ เช่น คณะเภสัชศาสตร์ของมหาวิทยาลัยบูรพา มีอัตราค่าเทอมที่แพงกว่าคณะเภสัชศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในประเทศทั้งที่ออกนอกระบบแล้วและยังไม่ได้ออกนอกระบบ จึงเกิดการเคลื่อนไหว คัดค้าน และให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยทบวทวนในช่วงปลายปี ๒๕๕๓ ซึ่งผู้บริหารก็กลับไปทบวทวนแต่ไม่มี การแก้ไขอะไร” นายปกรณ์กล่าว

ทั้งนี้ การขึ้นค่าเทอมของมหาวิทยาลัยนอกระบบนั้นเป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย โดยการเสนอของผู้บริหาร คำนวณจากต้นทุนทางการศึกษาของแต่ละคณะหักจากงบประมาณที่มีแล้ว ผลักภาระงบประมาณที่ขาดไปให้นิสิต-นักศึกษาจ่าย ดังนั้น บางคณะจึงมีค่าเทอมสูง เช่น คณะเภสัชฯ ๗๕,๐๐๐ บาท/เทอม คณะเวชศาสตร์ ๓๐,๐๐๐ บาท/เทอม ส่วนคณะศิลปศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ค่าเทอมจะอยู่ที่ประมาณ ๑๔,๐๐๐ บาท

“ในขณะที่ค่าเทอมในระบบเดิมอยู่ที่หน่วยกิตละ ๑๐๐ บาท อย่างผมเรียนเทอมละ ๒๑ หน่วยกิต ค่าหน่วยกิตรวมค่าบำรุงมหาวิทยาลัยแล้วอยู่ที่ไม่เกิน ๗,๐๐๐ บาท/เทอม เมื่อถามว่าทำไม ถึงแพงกว่า ได้คำตอบว่ามีต้นทุนของค่าใช้จ่าย”

นายปกรณ์กล่าวต่อว่า ด้วยเหตุนี้จึงเกิดเครือข่ายนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาไม่เอาค่าเทอม เหมาจ่ายขึ้น และเชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลกระทบจากการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ เนื่องจาก

* ที่มา : ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก <http://thaipublica.org/2012/09/poor-access-to-education/> สืบค้นข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘.

มหาวิทยาลัยออกนอกระบบสามารถเปิดคณะได้เองโดยไม่ต้องรอคำสั่งจากรัฐ แต่อยู่ที่นโยบายของผู้บริหารมหาวิทยาลัย

แต่ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยในสังกัดรัฐหรือยังไม่ออกนอกระบบ การเปิดคณะด้านวิทยาศาสตร์ การแพทย์ หรือสาธารณสุขต่าง ๆ เช่น คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ ต้องเป็นไปตามนโยบายของรัฐ เช่น กระทรวงสาธารณสุขประเมินว่าบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขกำลังจะขาดแคลน ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า รัฐก็จะมึนโยบายให้มหาวิทยาลัยที่เหมาะสมมาเปิดคณะดังกล่าวเพิ่ม

ดังนั้น เมื่อเป็นนโยบายของมหาวิทยาลัยเองจึงไม่ได้รับงบประมาณจากรัฐในการสร้างตึก จัดซื้ออุปกรณ์ จัดจ้างอาจารย์ผู้สอนในช่วงแรก ซึ่งมหาวิทยาลัยจะต้องแบกรับทั้งหมด และเมื่อมหาวิทยาลัยไม่มีงบประมาณก็ผลักระไปให้ผู้เรียน

“นี่เป็นคำพูดของผู้บริหารมหาวิทยาลัยบูรพาเอง ว่าเขาจำเป็นต้องผลักระ”

“เมื่อปีที่แล้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจะออกนอกระบบบ้าง ซึ่งขณะนั้นยังอยู่ในช่วงร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อนๆ นักศึกษาจากสวนสุนันทาก็มาคุยกับเราว่าการออกนอกระบบมีข้อดีข้อเสียอย่างไร หลังจากได้ข้อมูลไปแล้วในที่สุดเขาก็อยากเคลื่อนไหวคัดค้าน ทำให้เมื่อ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ นักศึกษากว่า ๒,๐๐๐ คน เดินขบวนภายในมหาวิทยาลัยเพื่อยื่นหนังสือแก่อธิการบดี และเดินขบวนไปรัฐสภา เพื่อยื่นหนังสือให้นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร แต่นายกฯ ดิดการกิจ จึงยื่นให้ นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้นแทน” นายปกรณ์กล่าว

ด้วยผลจากการเคลื่อนไหวของนักศึกษาสวนสุนันทา เมื่อ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ ทำให้เกิดการรวมตัวกันของนักศึกษาที่ไม่เห็นด้วยกับมหาวิทยาลัยนอกระบบทั่วประเทศ เพื่อคัดค้านในเรื่องดังกล่าว

ต่อมาในวันที่ ๙-๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ กลุ่มนิสิต-นักศึกษาก็ไปเคลื่อนไหวคัดค้านที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น (มข.) เพื่อยื่นหนังสือให้อธิการบดี รศ.ดร.กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย ต่อกรณีที่ยืนยันการออกนอกระบบ ทั้ง ๆ ที่มีนักศึกษาบางกลุ่มคัดค้าน ประชาคมก็ไม่ได้มีส่วนร่วม อีกทั้งทำประชาพิจารณ์เมื่อไรก็ไม่มีใครรู้

หลังจากการเคลื่อนไหวที่ มข. แล้ว กลุ่มแนวร่วมนิสิต-นักศึกษาคัดค้านมหาวิทยาลัยนอกระบบก็ก่อตั้งขึ้นแบบหลวม ๆ จนกระทั่งตั้งกลุ่มอย่างเป็นทางการเมื่อต้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕

สำหรับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ออกนอกระบบต่างก็มีร่างพระราชบัญญัติฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งจะออกนอกระบบได้ตลอดเวลา อยู่ที่ว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะหยิบขึ้นมาเมื่อไร

ส่วนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตและมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏนำร่องซึ่งอยากจะออกนอกระบบนั้น ต้องร่างพระราชบัญญัติฯ ใหม่ทั้งหมดแล้วตัดคำว่าราชภัฏออก

เพื่อไม่ให้มีผลทางกฎหมายไปโยงกับมหาวิทยาลัยราชภัฏอื่น ๆ ต่างจากมหาวิทยาลัยทั่วไปที่มี พระราชบัญญัติฯ เป็นของตัวเอง

นายปกรณ์กล่าวว่า ในมุมมองของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) หรือนักการศึกษา ที่เห็นด้วยกับมหาวิทยาลัยนอกระบบก็จะพูดถึงข้อดีมากมาย ซึ่งข้อดีเรื่องความเป็นอิสระทางวิชาการ หรือความคล่องตัวในการบริหารนั้นเรายอมรับแต่สิ่งที่ไม่เห็นด้วย คือ

๑. ต้องกำหนดเพดานค่าเทอม หมายถึงว่า การขึ้นค่าเทอมต้องไม่สูงเกินไปไม่ควรผลักภาระให้นักศึกษา

๒. อำนาจการบริหารของมหาวิทยาลัยจะต้องมีการตรวจสอบจากประชาคมมีการถ่วงดุลมากขึ้น แต่พบว่าการออกนอกระบบของทุกมหาวิทยาลัยจะทำให้สภามหาวิทยาลัยและฝ่ายบริหาร มีอำนาจมากขึ้น

ในแง่ของหลักการ มหาวิทยาลัยของรัฐควรจะเป็นมหาวิทยาลัยของประชาชนที่รองรับคนทุกชนชั้นทุกฐานะเข้าถึงการศึกษาได้ แต่การนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบเป็นการแปรรูปมหาวิทยาลัยไปเป็นกึ่งเอกชนหรือเอกชนก็ว่าได้ ซึ่งแสดงว่ามหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐกำลังจะสูญเสียวาทกรรมของการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐไป

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติฯ ของมหาวิทยาลัยจะเขียนไว้ว่า มหาวิทยาลัยมีสถานะเป็นนิติบุคคล และไม่อยู่ภายใต้การบริหารของกระทรวงศึกษาธิการ และอธิการบดีคือผู้แทนกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย, อธิการบดีคือผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย, กิจการของมหาวิทยาลัยอยู่ภายใต้การควบคุมบริหาร และการกำหนดทิศทางนโยบายของสภามหาวิทยาลัย เป็นต้น

การต่อสู้กับมหาวิทยาลัยนอกระบบของนิสิต-นักศึกษาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา แต่ยังไม่ มีพลังเพียงพอ ข้อเสนอในการคัดค้านมหาวิทยาลัยออกนอกระบบของเราไม่ใช่ว่าหยุดแบบหัวชนฝา แต่เป็นการออกนอกระบบอย่างมีประสิทธิภาพ คือ

๑. การจัดทำร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบต้องทำร่วมกัน ระหว่างนักศึกษา ประชาชน และประชาคมในมหาวิทยาลัย

๒. ในพระราชบัญญัติฯ ต้องกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เช่น สภามหาวิทยาลัยต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาคมในมหาวิทยาลัย เพราะปัจจุบันตำแหน่งนายกสภาหรือกรรมการแต่ละมหาวิทยาลัย ล้วนแต่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ไขว่กันอยู่ไม่กี่คน เช่น น.พ.ประเวศ วะสี เป็นกรรมการอยู่ ๖ มหาวิทยาลัย อ.เกษม สุวรรณกุล เป็นกรรมการอยู่ ๔ มหาวิทยาลัย หรือ อ.วิจิตร ศรีสอ้าน แน่นนอนว่าเขาเป็นบุคคล มีความสามารถ แต่ว่าแต่ละมหาวิทยาลัยมีรากเหง้ามีประวัติศาสตร์ต่างกัน จึงควรให้ประชาคมของ มหาวิทยาลัยเป็นคนกำหนดเอง เพราะสภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและ พัฒนามหาวิทยาลัย

๓. จะต้องกำหนดเพดานค่าเทอมในช่วงเปลี่ยนผ่าน โดยจัดสรรงบฯ อุดหนุนไปที่ต้นทุนในการผลิตและพัฒนาบัณฑิตมากขึ้น ในสัดส่วนรัฐต่อนักศึกษา ๖๐:๔๐ ทุกหลักสูตร สำหรับนักศึกษาภาคปกติในมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อให้ผู้เรียนจ่ายค่าเรียนถูกแต่มีคุณภาพเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยที่ยังไม่ออกนอกระบบ

เป้าหมายของการศึกษาทุกระดับ คือ การเข้าถึงเสรีภาพและอิสระทางวิชาการ แต่ความเป็นอิสระหรือความคล่องตัวที่พูดถึงกันมากในการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบนั้นมันไม่คุ้มค่าและเทียบกันไม่ได้ที่จะผลลัพท์จะไปให้ประชาชนแบกรับทั้งค่าเทอมที่สูงขึ้น และการขึ้นค่าหอพัก หรือค่าเช่าร้านต่าง ๆ ที่สุดท้ายแล้วคนที่จ่ายคือนักศึกษา/ผู้ปกครอง”

นายปรกรณ์กล่าวว่า วิธีการให้งบประมาณของมหาวิทยาลัยนอกระบบที่เปลี่ยนไป คือ

๑. ไม่ให้รายหัว

๒. ให้ตามแผนงานโครงการของมหาวิทยาลัย และ

๓. แม้จำนวนเงินจะเพิ่มขึ้นมากแต่จำนวนนักศึกษาก็เพิ่มขึ้นมากกว่าทุกปี

สาเหตุที่จำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากมหาวิทยาลัยสามารถรับนักศึกษาเพิ่มในภาคพิเศษ/สมทบได้ไม่จำกัด ซึ่งเป็นส่วนที่ทำเงินเพราะค่าเทอมที่แพงกว่าภาคปกติถึง ๒-๓ เท่า บางแห่งนักศึกษาเพิ่มขึ้นปีละเกือบหมื่นคน แต่พื้นที่มหาวิทยาลัย จำนวนห้อง และตึกเรียนยังเท่าเดิม

นอกจากนี้ ตารางเรียนจากเดิมที่แบ่งเป็น ๓ ช่วงก็ต้องปรับเป็น ๔ ช่วง คือ เริ่มเรียนตั้งแต่ ๘.๐๐-๑๑.๐๐ น., ๑๑.๐๐-๑๔.๐๐ น. คร่อมเวลาเที่ยงไปด้วย ซึ่งปกติจะต้องพักกลางวัน ๑๔.๐๐-๑๗.๐๐น. และ ๑๗.๐๐-๒๐.๐๐ น. แน่นตลอดทั้งวัน หากโชคร้ายอีกบางคนก็ต้องเรียน ๓ วิชาต่อวัน สาเหตุที่ตารางเรียนเป็นเช่นนี้ก็เพราะไม่สามารถเอาผู้เรียนเป็นตัวตั้งได้ ต้องเอาความว่างของห้องเรียนเป็นตัวตั้ง

“กระบวนการเหล่านี้มันทำให้คุณภาพการศึกษาดีขึ้นตรงไหน ห้องสมุดเท่าเดิม หนังสือเท่าเดิม เวลาคณะจะยืมก็ไม่พอ สาธารณูปโภคพื้นฐานก็เท่าเดิมทั้งห้องน้ำ สนามกีฬา ที่จอดรถ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องสร้างหากได้งบเท่าเดิมแล้วจะเอาเงินมาจากไหน” นายปรกรณ์กล่าว

ผลกระทบจากการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ
กรณีศึกษา: เปรียบเทียบ พนักงานสายผู้สอน
(มหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี)*

* ที่มา : รศ.สกุลรัตน์ อุษณาวรงค์, รศ.สุธา ภูสิทธิศักดิ์, ผศ.พรรณวดี ตันติศิริรินทร์, พิสมัย พวงคำ, “ผลกระทบจากการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ”, วารสารวิจัยสถาบัน มข. (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๖): ๑-๘.

KKU isr.j. 2013; 1(1) : 1-8
http : //ora.kku.ac.th

ผลกระทบจากการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ กรณีศึกษา: เปรียบเทียบ พนักงานสายผู้สอน [มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี] The Impact from Reforming to Autonomous University ; Case Study: Comparing of Contracted Faculty Staff in Khon Kaen University and King Mongut's University of Technology Thonburi

รศ.สกุรัตน์ อุษณาวรงค์¹, รศ.สุธา ภูสิทธิศักดิ์², ผศ.พรรณวดี ดันติศรีรินทร์³, พิสมัย พวงคำ⁴

¹ คณะเภสัชศาสตร์ เลขานุการสภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² คณะวิทยาศาสตร์ รองประธานสภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

³ คณะพยาบาลศาสตร์ ประธานสภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

⁴ หัวหน้างานสภาคณาจารย์ ผู้ช่วยเลขานุการสภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

E-mail : skuuss@kku.ac.th, E-mail : sutpool1@hotmail.com, E-mail : panton@kku.ac.th, E-mail : pispun@kku.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลกระทบจากการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ ด้วยการเก็บข้อมูล ด้วยแบบสัมภาษณ์ เปรียบเทียบ พนักงานสายผู้สอนระหว่าง มหาวิทยาลัยขอนแก่น 51 ราย (89.47%) และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี 23 ราย (40.35%) พบว่า ความพึงพอใจในการบริหารงาน ของมหาวิทยาลัย ที่ชอบมากที่สุด มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ การกระตุ้นให้ทำงานวิจัย ให้เสรีภาพในการพัฒนา ความรู้ มีกรอบการทำงานที่ชัดเจน ที่ไม่ชอบมากที่สุด ได้แก่กฎระเบียบที่จะต้องได้ตำแหน่งทางวิชาการตามระยะเวลาที่กำหนด การต่อสัญญาจ้าง สวัสดิการที่ยังไม่ดี ไม่เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการออกนโยบายและการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ควรมืออย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และการกำหนดภาระงานที่ต้องทำจำนวนมาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่ชอบมากที่สุดได้แก่มีสวัสดิการการรักษาพยาบาลดี ภาระงานมีความเหมาะสม มีแผนสนับสนุนการทำงานวิจัย เกณฑ์การประเมินก่อนจ้างเป็นธรรม มีการกำหนดควิสัยทัศน์ของการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบและเป็นไปได้ มีการสอบถามความคิดเห็นจากบุคลากรก่อนกำหนดนโยบายหรือกฎระเบียบ ที่ไม่ชอบมากที่สุด ได้แก่ การทำแบบประเมิน พนักงานต้องหารายได้ การยกเลิกสวัสดิการรักษาพยาบาลของบิดามารดา เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจจากการเป็นพนักงานสายผู้สอนระหว่าง มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า ความพึงพอใจ ด้านสวัสดิการ ด้านความมั่นคง ในหน้าที่การงาน ด้านอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทน ด้านภาระงานทางวิชาการขั้นต่ำ ด้านการประเมินความดี ความชอบด้านการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้างของพนักงานสายผู้สอน ในภาพรวม พนักงานสายผู้สอนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความพึงพอใจมากกว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ไม่ต่างกันคือ ด้านความก้าวหน้า ในหน้าที่การงาน และด้านความอิสระในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ

Abstract

This research was aimed to study the impact from reforming to be an autonomous university. The subjects from 51 (89.47%) contracted faculty staff of Khon Kaen University and 23 (40.35%) contracted faculty staff of King Mongkut's University of Technology Thonburi, were interviewed. The study results show that Khon Kaen University staff were satisfied with research activation process, freedom of academic development, clearly assigned framework. In contrast, each academic promotion in the strictly time interval, unappropriate in the extension of hire contract systems, poor welfare systems, not let to take part in exchange the opinion to assigned academic regulation system and assigned heavy workload were unsatisfactory. King Mongkut's University of Technology Thonburi staff were satisfied with the best health welfare, appropriated workload, research planning, right assessment criteria, vision in appropriated university development system and let to take part in exchange the opinion to assigned academic regulation system. In contrast, much workload assessment, earning university income and abrogation of parent healthy welfare were unsatisfactory. The satisfaction comparisons between two contracted faculty staff show that contracted faculty staff of King Mongkut's University of Technology Thonburi were more satisfy to welfare systems, security, salary rate, academic workload, assessment criteria of academic promotion and individually extended hire contract than contracted faculty staff of Khon Kaen University. There were not difference in duty progression and liberty to expression an opinion.

คำสำคัญ: มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ, พนักงานสายผู้สอน

Keywords: autonomous university, contracted faculty staff

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา การวิจัย

แนวคิดที่จะปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานในมหาวิทยาลัยได้เริ่มกลับมาสนใจอีกครั้ง ในช่วงปี พ.ศ. 2520 (1,2) ประเทศไทยประสบภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ รัฐบาลต้องใช้มาตรการประหยัดรวมทั้งควบคุมการเพิ่มของจำนวนข้าราชการ มหาวิทยาลัยของรัฐทั้งหมดซึ่งอยู่ในระบบราชการประสบปัญหาเรื่องงบประมาณและการควบคุมอัตราอาจารย์ ในขณะที่เดียวกันการสูญเสียอาจารย์ที่มีความสามารถสูงออกสู่ภาคธุรกิจ และโรงงานอุตสาหกรรมมีมากขึ้น ระบบราชการไม่สามารถใช้กลไกตลาดในการกำหนดเงินเดือนของข้าราชการได้ การทำงานระบบราชการออกแบบขึ้นเพื่อการทำงานตามแนวปฏิบัติ และกฎระเบียบที่วางไว้ และ ออกแบบขึ้นเพื่อป้องกันการทุจริต งบประมาณแผ่นดินมีพอทำให้มหาวิทยาลัยอยู่

ได้แต่พัฒนาได้ยาก การจัดสรรงบประมาณเป็นปีต่อปีขาดความต่อเนื่องทำให้วางแผนระยะยาวไม่ได้ ความไม่คล่องตัวในการบริหารงานและการมีขั้นตอนมากมาย ปังจัยต่างๆเหล่านี้ทำให้มีแนวคิดที่จะปรับเปลี่ยนระบบการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาใหม่ โดยเน้นการกระจายโอกาสและความเสมอภาค (Equity) ประสิทธิภาพ (Efficiency) คุณภาพและความเป็นเลิศ (Excellence) และความเป็นสากล (Internationalization) โดยพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่มีอยู่แล้ว ให้มีความเป็นอิสระคล่องตัวมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือ มหาวิทยาลัยในกำกับ (มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ) มหาวิทยาลัยของรัฐที่ออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยแรกคือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี หลังจากนั้นมหาวิทยาลัยของรัฐ

อื่นๆ ได้ทยอยออกนอกระบบ ยังเหลือมหาวิทยาลัยของรัฐอีกไม่กี่แห่งที่ยังไม่ออกนอกระบบ หนึ่งในนั้นคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นมหาวิทยาลัยหนึ่งที่ได้วางแผนที่จะนำมหาวิทยาลัยไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล โดยได้นำระบบการบริหารบุคคลแนวใหม่มาใช้ เมื่อประมาณปี พ.ศ.2543 การรับบุคลากรเข้าทำงานให้บรรจุเป็นพนักงาน ใช้ระบบการบริหารงานบุคคลและกฎระเบียบต่างๆ ที่ร่างขึ้นใหม่เป็นระบบที่ผ่านการรับรองจากสภามหาวิทยาลัย แยกจากอาจารย์ที่เป็นข้าราชการ ซึ่งเท่าที่นับว่าได้เริ่มดำเนินการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบไปแล้วบางส่วน แต่มหาวิทยาลัยยังอยู่ในระบบราชการ อย่างไรก็ตาม คิดว่าในอนาคตมหาวิทยาลัยจะต้องออกนอกระบบแน่เมื่อข้าราชการเกษียณอายุหมด เมื่อมหาวิทยาลัยออกนอกระบบระบบ การบริหารงานบุคคลจะเป็นระบบที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดขึ้นเอง เป็นการเฉพาะสำหรับมหาวิทยาลัยนั้น ดังนั้น การได้ศึกษาถึงผลกระทบของการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ โดยศึกษาจากพนักงานสายผู้สอนในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งมีระบบการบริหารงานบุคคลตามแบบฉบับที่ผ่านการรับรองจากสภามหาวิทยาลัย เทียบกับมหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรีที่ออกนอกระบบไปเป็นระยะเวลากว่า 10 ปีแล้วและมีระบบการบริหารงานบุคคลตามแบบฉบับของตนเองเช่นกัน จะทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคและ ข้อเสนอแนะต่างๆ ของการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ ทราบถึงการพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลที่จะทำให้พนักงานสายผู้สอน มีกำลังใจ มีความพึงพอใจ และ มีความสุขในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จะช่วยในการตัดสินใจในการที่จะปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ หรือ มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น จะทำให้ทราบถึงจุดด้อย จุดเด่น หากตัดสินใจจะปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยออกนอกระบบอย่างเต็มรูปแบบ จะได้หาวิธีลดจุดด้อย และเสริมจุดเด่น เพื่อให้เกิดระบบการบริหารองค์กรที่เหมาะสม ที่เอื้อประโยชน์สุขแก่บุคลากรให้มีพลังที่จะขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้พัฒนาไปสู่วิสัยทัศน์ที่ต้องการต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาผลกระทบจากระบบการบริหารงานบุคคลของพนักงานสายผู้สอนในมหาวิทยาลัย เช่น ข้อบังคับภาระงานขั้นต่ำ องค์กรประกอบของการประเมินความคิดความชอบ องค์กรประกอบของการประเมินบุคลากร เพื่อต่อสัญญา รูปแบบการกำหนดเงินเดือน และสวัสดิการ

3. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study) ทำการเก็บข้อมูลแบบ prospective data collection ด้วยแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น ระยะเวลาของการวิจัยตั้งแต่ 1 พฤษภาคม ถึง 30 เมษายน 2553 วิธีการศึกษานี้เป็นการศึกษาทั้งเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพ

1. กรอบแนวคิดหรือทฤษฎี

การปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยออกนอกระบบย่อมมีผลกระทบต่อบุคลากรในมหาวิทยาลัย ระบบบริหารงานในมหาวิทยาลัย สวัสดิการ ความมั่นคงในการทำงาน ความพึงพอใจ เป็นต้น ดังแสดงใน แผนภูมิที่ 1

2. ประชากรตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ พนักงานมหาวิทยาลัยสายผู้สอนในมหาวิทยาลัยขอนแก่น 51 คน (89.47%) และในมหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี 23 คน (40.35%)

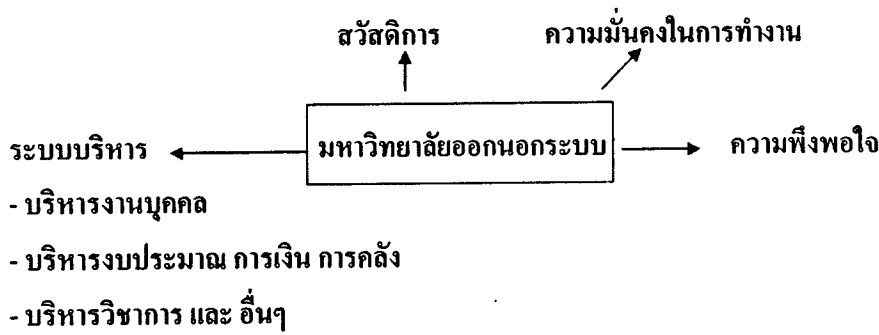
3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูล เชิงคุณภาพซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

4. การวิเคราะห์ผลการวิจัย

ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา เช่น จำนวนร้อยละ ฯลฯ ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

4

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดผลกระทบจากการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ

4. ผลการศึกษา

การศึกษาผลกระทบจากการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ เพื่อศึกษา ผลกระทบด้านสวัสดิการ ความมั่นคงและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน อัตราเงินเดือน ภาระงานขั้นต่ำ การประเมินความดีความชอบและการต่อสัญญาจ้าง ความมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น วินัยและการลงโทษ และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ด้วยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์พนักงานสายผู้สอนระหว่างมหาวิทยาลัยขอนแก่น 51 ราย จาก 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.47 และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี 23 ราย จาก 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.35 พบว่า

การบริหารงานของมหาวิทยาลัย ที่ไม่ชอบมากที่สุด

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ กฎระเบียบที่จะต้องได้ ตำแหน่งทางวิชาการตามระยะเวลาที่กำหนด การต่อสัญญาจ้าง สวัสดิการที่ยังไม่ดี ไม่เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการออกนโยบายและการปฏิบัติงานตามภาระงานที่ควรมีอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดภาระงานที่ต้องทำจำนวนมาก และความไม่เป็นธรรมของผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ การทำแบบประเมิน พนักงานไม่มีส่วนร่วมในการพิจารณาในบางเรื่อง เช่น การให้โบนัส พนักงานต้องหารายได้ บริหารการเงินที่ยังไม่คล่องตัว การยกเลิกสวัสดิการรักษาพยาบาลของพ่อแม่ หลังปี 2546

ความพึงพอใจในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ที่ชอบมากที่สุด

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ การกระตุ้นให้ทำงานวิจัย ให้เสรีภาพในการพัฒนาความรู้ กรอบการทำงานที่ชัดเจน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ มีสวัสดิการการรักษาพยาบาลดี ภาระงานมีความเหมาะสม มีแผนสนับสนุนการทำงานวิจัย เกณฑ์การประเมินค่อนข้างเป็นธรรม มีการกำหนดควัสัยทัศน์ของการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างเป็นระบบและเป็นไปได้ มีการสอบถามความคิดเห็นจากบุคลากรก่อนกำหนดนโยบายหรือกฎระเบียบ

พนักงานสายผู้สอนต้องการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ที่มีระบบการบริหารงานเป็นเช่นไร?

ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ มีความเป็นธรรม โปร่งใส มีความเสมอภาค ได้รับสิทธิและสวัสดิการไม่น้อยข้าราชการ ผู้บริหารควรมาจากการเลือกตั้ง มีการถ่วงดุลอำนาจการบริหาร

ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ มีกฎเกณฑ์ที่เป็นธรรม ให้ความสำคัญ สนับสนุน สร้างบรรยากาศที่ดีและความเป็นอิสระทั้งงานสอน วิจัย กิจกรรม และการแสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะมหาวิทยาลัยเพื่อให้พนักงานสายผู้สอนทำงานได้อย่างมีความสุข ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ ไม่ควรมีกฎระยะเวลา

การได้ตำแหน่งทางวิชาการและการต่อสัญญาจ้าง ให้มีสวัสดิการ เงินเดือนที่เหมาะสมสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และภาระงาน บริหารด้วยความเป็นธรรม โปร่งใสให้การสนับสนุนความก้าวหน้าทางด้านการเรียน การวิจัย อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

ข้อเสนอแนะจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ อาจารย์ควรมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการบริหารงานด้านต่างๆ มีสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดีมีอิสระ และได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์และมองการไกล และไม่ควรถัดคิดกับกฎระเบียบมากเกินไป ให้งานเหมาะสมกับความถนัดของแต่ละคน มหาวิทยาลัยควรทำให้นักงงานมีศักดิ์ศรีเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับข้าราชการ

ข้อเสนอแนะผลกระทบจากการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ 9 ด้าน

ด้านสวัสดิการ ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ อยากให้มสวัสดิการการรักษาพยาบาลสำหรับพ่อแม่ และบุคคลในครอบครัว สวัสดิการการศึกษาของบุตร สวัสดิการการเคหะและ/หรือที่พัก ควรมีบ้านอายุ มีสวัสดิการเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ เพิ่มสิทธิในการรักษาพยาบาลให้กับ บิดา มารดา และพนักงานหลังเกษียณอายุ การรักษาในโรงพยาบาลเอกชนควรปรับให้วงเงินสูงขึ้นทุก 5 ปี ตามอัตราเงินเฟ้อ

ด้านความมั่นคงในหน้าที่การงาน ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ กฎระเบียบต่างๆที่ใช้กับพนักงาน เป็นสิ่งที่ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติด้วยพนักงานมีความมั่นคงและความเสมอภาคไม่น้อยกว่าข้าราชการ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ว่าการอุรธรร้องทุกข์ มีวิธีดำเนินการอย่างไร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ไม่มีข้อเสนอแนะในเรื่องนี้

ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ภาระงานที่มากไม่สามารถสร้างผลงานทางวิชาการ ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ ควรสร้างแรงจูงใจและบรรยากาศในการทำงาน

ด้านอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทน ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ เงินเดือนและโบนัส น้อยมาก เมื่อพ่อแม่เจ็บป่วยไม่พอรักษา เงินโบนัสควรเป็นเงินจากส่วนอื่น มิใช่เงินที่หักจากงบประมาณฐานเงินเดือน เงินเดือนควรมากกว่านี้จึงจะสามารถสร้างแรงจูงใจ คึงคนดี คนเก่งมาทำงานได้ หากเงินเดือนเช่นนี้อาจไม่สามารถป้องกันสมองไหลได้ โดยเฉพาะความเสี่ยงมีมากกว่าราชการ ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ เงินเดือนบางคนมากไป/น้อยไป ควรพิจารณาจากความสามารถและคุณค่าของการทำงานของอาจารย์ท่านนั้น

ด้านภาระงานทางวิชาการขั้นต่ำ ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ การกำหนดผลงานผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการในทางปฏิบัติจริงไม่สามารถทำได้ การกำหนดให้ภาระงานสอนมาก ทำให้ไม่สามารถทำงานวิจัย ซึ่งขัดแย้งกับนโยบายของมหาวิทยาลัยที่ต้องการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ กำหนดภาระงานในประเด็นอื่นๆเพิ่มเติมหรือทดแทนการสอนการวิจัย เช่น การบริการวิชาการ การให้ความรู้แก่สังคม

ด้านการประเมินความดีความชอบ ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ การประเมินยังขาดความเป็นธรรม ไม่โปร่งใส มีระบบอุปถัมภ์ และขาดส่วนร่วมจากพนักงาน ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ได้แก่ การประเมินความดีความชอบ เปิดเผยแต่ยังไม่เป็นธรรม และควรมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย

ด้านการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้างของพนักงานสายผู้สอน ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ มีข้อปฏิบัติมากเกินไป เป็นอุปสรรคมากที่สุดเสียเวลาทำเอกสารมาก และน่าเบื่อ ทำให้หมดขวัญและกำลังใจ ควรพิจารณาภาระงานทั้งหมดเป็นหลัก เพราะบางคนทำงานสอนจนไม่มีเวลาผลิตงานวิจัย ไม่มีข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ด้านความอิสระในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ และทางวิชาการ ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ กฎระเบียบต่างๆที่ออกโดยมหาวิทยาลัย พนักงาน

ไม่เคยรับทราบและไม่มีส่วนในการแสดงความคิดเห็น ทั้งการปรับอัตราเงินเดือน และ% ของโบนัสที่เปลี่ยนใน ทางที่ต่ำลง ไม่มีข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี

ด้านวินัยและการลงโทษ ข้อเสนอแนะจาก มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้แก่ กฎเกณฑ์ต่างๆควรมีการ ทำประชาพิจารณ์ก่อนประกาศใช้ สภามหาวิทยาลัยควร ให้คณบดีหรือคณบดีช่วยกันเลือกตั้งมากกว่าการสรรหา ไม่มี ข้อเสนอแนะจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี

เปรียบเทียบความพึงพอใจจากการเป็นพนักงานสาย ผู้สอนระหว่าง มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

พบว่าความพึงพอใจด้านสวัสดิการ ด้านความ มั่นคงในหน้าที่การงาน ด้านอัตราเงินเดือนและ ค่าตอบแทน ด้านภาระงานทางวิชาการขั้นต่ำ ด้านการ ประเมินความดีความชอบ ด้านการประเมินเพื่อต่อ สัญญาจ้างของพนักงานสายผู้สอน ในภาพรวม พนักงาน สายผู้สอนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มี

ความพึงพอใจมากกว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ไม่ต่าง กันคือ ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และ ด้านความอิสระในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ และ ทางวิชาการ

จากการศึกษาด้านเอกสารและสัมภาษณ์ หัวหน้างานที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี พบว่าการปรับเปลี่ยนเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี เริ่มจากความจริงใจของผู้บริหาร สภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และ ที่ปรึกษาของ มหาวิทยาลัยที่ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ ศึกษารูปแบบที่ เหมาะสม รวมทั้งให้สัญญาประชาคมว่าจะปฏิบัติตาม สิ่งที่ได้บอกประชาคมไว้ ซึ่งก็ได้ทำตามสิ่งที่สัญญาไว้ ระยะแรกก่อนการปรับเปลี่ยน ทีมผู้บริหารจะลงไป ทำความเข้าใจกับประชาคมและให้สัญญาประชาคมว่า จะปฏิบัติตามสิ่งที่ได้บอกประชาคมไว้ ทำให้ลดแรง ด้านทานจากประชาคมลงไปได้มาก การบริหารงาน บุคคล สวัสดิการ ระเบียบข้อบังคับ ได้เปรียบเทียบกับ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการบริหารงานและสวัสดิการพนักงานสายผู้สอนของมหาวิทยาลัยขอนแก่น⁽³⁾ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี⁽⁴⁾

การบริหารงาน/สวัสดิการ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
1. การต่อสัญญาจ้าง	เมื่อผ่านการประเมิน จะต้องผ่านเกณฑ์ที่ มหาวิทยาลัยกำหนด เป็นระยะๆ เช่น ต้องได้ ผล รศ ค ในช่วงเวลาที่กำหนด ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ จะไม่ต่อสัญญาจ้าง	เมื่อผ่านการประเมิน จะต่อสัญญาต่อจนเกษียณอายุ 60 ปี ไม่บังคับการได้ตำแหน่งทางวิชาการ
2. เกณฑ์การประเมิน เพื่อตำแหน่งที่สูงขึ้น (มข ตำแหน่งทางวิชาการ) (มจร การประเมิน ว)	งานสอน งานวิจัย	งานสอน งานวิจัย งานบริการทางวิชาการ งานบริการที่สร้างรายได้ (เช่น สอนนักศึกษาภาค พิเศษ งานวิจัย ฯลฯ อาจารย์ที่ไม่มีงานวิจัยหัวหน้า ภาคฯ จะหาทุนให้และกระตุ้นให้ขอทุนงานวิจัย งานสอนไม่พอเป็นหน้าที่ของหัวหน้าภาคจะต้อง เกลี่ยชั่วโมงสอนมาให้)
3. ตำแหน่งทางวิชาการมี ผลต่อสัญญาจ้าง	มี เมื่อไม่ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดจะไม่ต่อ สัญญาจ้าง	ไม่มี เพราะเมื่อผ่านการประเมินจะต่อสัญญาจ้าง จนเกษียณอายุ
4. กฎระเบียบเมื่อได้ ตำแหน่งทางวิชาการแล้ว จะต้องแสดงผลงานวิจัยตีพิมพ์ ตามจำนวนที่กำหนด/ปี	มี และ อาจมีบทลงโทษเมื่อปฏิบัติไม่ได้ตามกฎ ระเบียบที่ได้ระบุไว้	ไม่มี

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการบริหารงานและสวัสดิการพนักงานสายผู้สอนของมหาวิทยาลัยขอนแก่น⁽³⁾ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี⁽⁴⁾ (ต่อ)

การบริหารงาน/สวัสดิการ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
5. ทุนสนับสนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัย	มี แบบระบุสาขาวิชา หรือแบบกำหนดเครื่อง เช่น อาหาร สมุนไพร ฯลฯ (บางกลุ่มสาขาเข้าถึงได้ยาก)	มี ไม่ระบุสาขาที่ให้ (ทุกกลุ่มสาขาเข้าถึงได้)
6. เกณฑ์การประเมินขั้นเงินเดือนและโบนัส	งานสอน งานวิจัย งานบริการทางวิชาการ	งานสอน งานวิจัย งานบริการทางวิชาการ งานบริการที่สร้างรายได้ (เช่น สอนนักศึกษาภาคพิเศษ งานวิจัย ฯลฯ)
7. อัตราเงินเดือนเมื่อแรกเข้าทำงาน	1.3 เท่าของเงินเดือนราชการ	2 -> 2 เท่า ของเงินเดือนราชการ
8. เงินเพิ่มให้กับผู้จบป. เอก	5000	ไม่มี เนื่องจากอัตราเงินเดือนแรกเข้าทำงานสูง (ดังข้อ 7)
9. เงินเพิ่มเมื่อสอนเกินภาระงานขั้นต่ำ	มี	มี
10. ไร่ที่พัก	ไม่มี	ไม่มี
11. เงินกู้เพื่อการเคหะของมหาวิทยาลัย	ไม่ได้	ได้ เพราะต่อสัญญาจนเกษียณอายุ
12. การเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์	ได้	ได้
13. กู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์ซื้อบ้าน	ไม่ได้ กู้เงินทั่วไปได้ (เงินกู้อะไรก็ได้)	ได้ 90% ของราคาบ้านใหม่
14. กู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์ซื้อรถ	ไม่ได้ กู้เงินทั่วไปได้ (เงินกู้อะไรก็ได้)	ได้ 90% ของราคารถใหม่
15. มหาวิทยาลัยเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์	เป็นประเภทสมทบ	เป็น มีกฎระเบียบของสหกรณ์ออมทรัพย์ว่า มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคลที่สามารถเป็นสมาชิกของสหกรณ์ออมทรัพย์ได้
16. สมาชิกประกันสังคม	เป็น	ไม่เป็น
17. สมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	กำลังดำเนินการ	เป็น
18. มหาวิทยาลัยทำประกันชีวิตให้	ไม่ทำ (กำลังเริ่มดำเนินการ)	ทำ
19. เมื่อเกิดอุบัติเหตุทุพพลภาพ หรือสูญหาย มีค่าชดเชย	สิทธิจากประกันสังคม	มีค่าชดเชยเป็นรายเดือนตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน เป็นเงินรายได้ มจร
20. ค่าตอบแทนกรณีเสียชีวิต	สิทธิจากประกันสังคม (และประกันชีวิต (กำลังเริ่มดำเนินการ)	จากประกันชีวิตและรายได้ของมหาวิทยาลัย
21. ค่าช่วยทำศพจากมหาวิทยาลัย	ไม่มี (เป็นเงินร่วมทำบุญ จะได้ในบางราย มีกฎเกณฑ์พิจารณา)	มี และได้ทุกคน
22. เงินบำเหน็จเมื่อออกจากงาน	ประกันสังคม+กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ+เงินรายได้มหาวิทยาลัยตามระยะเวลาปฏิบัติงาน
23. ค่ารักษาพยาบาล	ได้เฉพาะพนักงาน	ได้ทั้งพนักงาน บุตร ภรรยา ตามเกณฑ์ที่กำหนดจากเงินรายได้และงบประมาณ พ่อ - แม่เบิกไม่ได้
24. เบิกค่าเล่าเรียนบุตร	เบิกไม่ได้	เบิกได้ตั้งแต่อนุบาลถึงจบปริญญาตรี จากเงินรายได้และเงินงบประมาณ
25. การลาเรียนต่อ ตูงาน ฯลฯ เกิน 1 เดือน	ได้เงินเดือนเต็ม	ได้เงินเดือน 65% ของเงินเดือน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการบริหารงานและสวัสดิการพนักงานสายผู้สอนของมหาวิทยาลัยขอนแก่น⁽³⁾ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี⁽⁴⁾ (ต่อ)

การบริหารงาน/สวัสดิการ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
26. วิธีการประเมินเพื่อปรับเงินเดือนหรือการให้โบนัส	กรอกตามแบบประเมิน	กรอกในweb คะแนนค่อนข้างแน่นอน จะมีคะแนนจากผู้ร่วมงานและหัวหน้า ซึ่งเป็นคะแนนที่ bias ได้ แต่เป็นคะแนนที่ไม่สูง
27. ค่าเล่าเรียนที่เก็บจากนศ. ป. ตรี	>10000 /ภาคในภาคปกติ ภาคพิเศษ ตั้งแต่ 30000/ภาค	>10000 /ภาคในภาคปกติ ภาคพิเศษ ตั้งแต่ 30000/ภาค
28. สิทธิของบุตรในการเข้าเรียนใน รร. สาธิต	มี	ไม่มี รร.สาธิต แต่สามารถเบิกค่าเล่าเรียนได้
29. สิทธิของบุตรในการเข้าเรียนใน มจร	ไม่มี	มี โดยมีเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย
30. ความใกล้ชิด และการสื่อสารระหว่างผู้บริหารมหาวิทยาลัยกับพนักงานสายอาจารย์	?	- มีการเรียกพบกับพนักงานสายอาจารย์ที่เข้าใหม่ตามถึงการทำงาน ปัญหา - พนักงานสายอาจารย์ที่มีปัญหาจะเรียกพบ และพูดคุยทำความเข้าใจกัน

โดยสรุป จะเห็นว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีการบริหารงานที่มีความยืดหยุ่น มีสวัสดิการ อัตราเงินเดือน และมีการสื่อสารที่ดีระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน ดีกว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ดังนั้นการที่ปรารถนาจะได้คนดีคนเก่งที่มีความรู้ความสามารถสูงมาเป็นอาจารย์ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญในการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยจะต้องมีสวัสดิการที่ดี มีอัตราเงินเดือนที่สูงพอเพื่อให้สมศักดิ์ศรี นอกจากนี้การสร้างกฎระเบียบให้อาจารย์ต้องมีภาระงานมากมายเกินที่อาจารย์จะปฏิบัติได้ ในขณะที่เดียวกันไม่มีการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมีความต้องการฝ่ายเดียวเพียงเพื่อสนองตัวชีวิตของมหาวิทยาลัย ย่อมสร้างแรงกดดัน ทำให้อาจารย์ไม่เกิดความผูกพัน และไม่มีความสุขในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงไม่เกิดความรักในสถาบัน เป็นเหตุให้อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ และมีถิ่นฐานภาคอื่นหาทางย้ายไปทำงานที่อื่นเมื่อมีโอกาส นอกจากนี้พบว่าอาจารย์หลายท่านที่เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เหตุผลในการทำงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่า

อยู่ใกล้บ้านและได้ดูแลบุตรที่ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ยังคงทำงานต่อไป

5. เอกสารอ้างอิง

- (1) กฤษณพงศ์ กีรติกร การพัฒนาไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล: แนวคิดและประสบการณ์ของพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- (2) ความเป็นของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : อดีตถึงปัจจุบัน. เข้าถึงใน www.legal.tu.ac.th วันที่ 27 สิงหาคม 2552.
- (3) มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2551, ข้อบังคับ ระเบียบประกาศ มหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2551), 211 หน้า.
- (4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, งานบริหารงานบุคคล.เข้าถึงใน www.hrd.kmutt.ac.th/hrreg.htm วันที่ 27 สิงหาคม 2552.

ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.*

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยนั้น ประเด็นที่หลายคนมักจะมีการพูดถึงกันมากในปัจจุบันคือการปรับเปลี่ยนสภาพของมหาวิทยาลัยของรัฐบาล จากการเป็นส่วนราชการไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หรือที่เราเรียกว่า การออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยของรัฐนั้น ได้กลายเป็นประเด็นสาธารณะที่ถูกหยิบยกขึ้นมาวิเคราะห์ถึงสภาพที่เป็นไปได้ ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุ รูปแบบ และประโยชน์ รวมไปถึงผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ซึ่งในปัจจุบันกระแสความเคลื่อนไหวในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบดังกล่าวนี้ได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยเป็นการปรับเปลี่ยนสภาพจากมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีความเป็นราชการทั้งหมดมาเป็นมหาวิทยาลัยในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเอกชน และไม่ได้อยู่ในรูปรัฐวิสาหกิจหากแต่ยังคงสภาพการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐอยู่แต่มีการบริหารจัดการงานกับบุคลากรที่แตกต่างออกไปจากเดิม ซึ่งหลักการสำคัญของมหาวิทยาลัยนอกระบบนี้คือการที่มหาวิทยาลัยได้รับเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปีโดยตรง เพื่อใช้จ่ายตามความจำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา โดยที่มหาวิทยาลัยมีอิสระจากอำนาจของรัฐ บุคคลหรือองค์กรของมหาวิทยาลัยจะต้องถูกตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอโดยมหาวิทยาลัยขอนแก่นก็เป็นสถาบันอุดมศึกษาอีกแห่งหนึ่งที่เห็นสมควรปรับปรุงการศึกษาในรูปแบบดังกล่าว ซึ่งการปรับปรุงการศึกษาในครั้งนี้ส่งผลให้เกิดข้อดีและข้อสังเกตต่าง ๆ ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

๑. มีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน โดยมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งสามารถกำหนดเป้าหมายทิศทาง พร้อมทั้งกำหนดวิธีการปฏิบัติที่จะทำให้เกิดความคล่องตัวเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงที สามารถพัฒนาระบบบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะงานของมหาวิทยาลัยได้เอง ส่งผลให้การบริหารจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒. เกิดระบบอุดมศึกษาที่ดี เกิดการทำงานตามความรู้ความสามารถที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อันจะนำมาซึ่งผลิตผลที่มีประสิทธิภาพและสนองต่อความต้องการของสังคมและประเทศชาติ

๓. เกิดความมั่นใจและพึงพอใจในระบบอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งมีมาตรฐานเท่าเทียมกับนานาชาติ

* ที่มา : เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. เรียบเรียงโดย นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์ วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย

๕. เกิดระบบการทำงานและระบบการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรม
ต่อบุคลากรที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งจะส่งผลให้ได้รับค่าตอบแทนสูงขึ้นตามไปด้วย

๕. มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนมากขึ้น

๖. ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาล

๗. เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

๘. มหาวิทยาลัยสามารถเปิดหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้
และมีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

๑. การที่มหาวิทยาลัยนำกลไกตลาดเข้ามากำหนดการศึกษา อาจทำให้ค่าเล่าเรียนเพิ่มสูงขึ้น
และเป็นการตัดโอกาสทางการศึกษาของผู้มีรายได้น้อยทางอ้อม

๒. การเปลี่ยนสถานภาพของบุคลากรไปเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้าง (พนักงาน มหาวิทยาลัย)
ซึ่งมีสถานภาพไม่มั่นคง อาจทำให้อาจารย์ที่เป็นลูกจ้างไม่กล้าแสดงออกความคิดเห็นที่ตรงไปตรงมา
ในเชิงวิชาการหรือความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับฝ่ายบริหาร อีกทั้งทำให้ความผูกพันหรือความจงรักภักดี
ที่มีต่อองค์กรลดน้อยลงอีกด้วย

๓. การกำหนดให้การดำเนินงานทุกอย่างสิ้นสุดกระบวนการที่มหาวิทยาลัย โดยสภามหาวิทยาลัย
เป็นองค์กรสูงสุด ถ้าหากสภามหาวิทยาลัยไม่เข้มแข็งอาจจะทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
ไม่ประสบผลสำเร็จได้

๔. การดำเนินงานที่คำนึงถึงต้นทุนการผลิต อาจส่งผลให้เกิดการยุติหรือยุบการดำเนินการ
ของมหาวิทยาลัย คณะ หรือปิดการสอนหลักสูตรที่ไม่คุ้มทุน

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ นร ๐๕๐๓/๙๑๓๓ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภาคณาจารย์” หมายความว่า สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๓) คณะ
- (๔) สถาบัน
- (๕) สำนัก
- (๖) ศูนย์

มหาวิทยาลัยอาจให้มีวิทยาลัยและส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กอง หรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๕ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ และวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง และงาน หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา กอง หรืองาน ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันวิจัยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นๆ

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

รายได้ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งเบี่ยงปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เว้นแต่เบี่ยงปรับที่เกิดจากการฝึกสัญญาการศึกษาและเบี่ยงปรับที่เกิดจากการฝึกสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายในขอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์ และประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนห้าคน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และมีชื่อผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกตั้งจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ที่มีชื่อคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยและมีชื่อผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสี่คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากนักศึกษาเก่าของมหาวิทยาลัยหนึ่งคน

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) หรือ (๔) เป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (๖) คุณสมบัติของผู้เลือกและผู้เลือกตั้ง ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกและเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่งตั้งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือ อาจได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ถอดถอน เพราะขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

(๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้มีการเลือกหรือเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือยังมีได้เลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นมาใหม่แล้ว

ในกรณีที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งได้รับเลือกหรือเลือกตั้งตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน สภามหาวิทยาลัยจะไม่เลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัย วางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่องๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ และวิทยาลัย หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการ ของส่วนราชการดังกล่าว

(๕) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือ การยกเลิกการสมทบ

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัย กำหนด

(๗) พิจารณาเสนอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๑๐) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๑) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัย

(๑๒) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเพื่อมอบหมาย ให้ปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๓) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ก็ได้

(๑๔) หน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๑๗ การประชุมของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ให้มีสภาคณาจารย์ประกอบด้วยกรรมการซึ่งคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย
เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

สภาคณาจารย์มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำในกิจการของมหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีและ
สภามหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

องค์ประกอบ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์ ให้เป็นไป
ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่งประกอบด้วยประธาน
กรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อแนะนำแก่มหาวิทยาลัย
และสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

จำนวนและคุณสมบัติของกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้น
จากตำแหน่ง ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๐ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย
และจะให้ มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวน
ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี รองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี
และผู้ช่วยอธิการบดีเป็นผู้ช่วยอธิบดี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๑ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย
จากบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ วรคหนึ่งและวรคสอง

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้
แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีด้วย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๒ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนและหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น หรือ

(๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนและหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือ

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตาม (๑) หรือ (๒) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มาตรา ๒๓ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานรวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมรรยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และส่งเสริมกิจการนักศึกษา

(๕) เสนอแผนดำเนินงานและงบประมาณประจำปี ตลอดจนรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมายให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีและให้นำมาตรา ๓๗ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้ มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสามมาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระของคณบดีโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนคณบดี ให้ตามมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๖ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย

การกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจนจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ ในขณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้ มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้ คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดีและรองคณบดี ตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ในขณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย

(๑) คณบดีเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ถ้ามี

(๓) กรรมการซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในคณะ จำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการโดยตำแหน่ง และจะเป็นคณาจารย์ประจำในภาควิชาเดียวกันเกินหนึ่งคนไม่ได้

ให้หัวหน้าสำนักงานคณบดีเป็นเลขานุการของคณะกรรมการประจำคณะ

ในกรณีที่ไม่มีภาควิชาหรือมีแต่ไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำ ในคณะเป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินเก้าคน

คุณสมบัติของกรรมการซึ่งอธิการบดีแต่งตั้ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

กรรมการซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ การประชุมของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาวางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย หรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาเสนอเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำในคณะต่อ มหาวิทยาลัย

- (๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๖) พิจารณางบประมาณของคณะ
- (๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา นั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยซึ่งได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้ตามมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๑ ในสถาบัน สำนัก หรือศูนย์หนึ่ง ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการศูนย์เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก หรือศูนย์นั้นแล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก หรือรองผู้อำนวยการศูนย์ ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักหรือผู้อำนวยการศูนย์มอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบัน
ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการศูนย์ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง
และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในสถาบัน สำนัก และศูนย์แต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบัน สำนัก
หรือศูนย์ แล้วแต่กรณี มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของสถาบัน สำนัก หรือศูนย์นั้น

การกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบัน
สำนัก และศูนย์ ตลอดจนจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำสถาบัน สำนัก และศูนย์ และการจัดระบบบริหารงานใน
สถาบัน สำนัก และศูนย์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
แล้วแต่กรณีและจะให้มีรองผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะ ตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการ
วิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี มอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการ
วิทยาลัยและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรอง
ของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในวิทยาลัยและส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะแต่ละแห่ง
ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
คณะ แล้วแต่กรณี มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะนั้น

การกำหนดองค์ประกอบ อำนาจและหน้าที่ และการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาลัย
และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตลอดจนจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และ
วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาลัยและส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัยและส่วนราชการที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัย ให้นำมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองและผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าว จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๓๖ ให้มีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา และกรรมการประจำคณะซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำในคณะนั้น ทั้งนี้ ตามวิธีการที่กำหนดโดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย และภาควิชา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นใดที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓ มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งคนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างไร ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือผู้รักษาราชการแทน ทำหน้าที่ กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๓๘ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๐ ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๑ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๒ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความคิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๓ ให้ผู้เป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ชื่อศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๔๔ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๕ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๖ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรติคุณอันดับสองได้

มาตรา ๔๗ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร สำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๔๘ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้นๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ในมหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญาเกิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๙ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเจีมิวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร และครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เจีมิวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เจีมิวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เจีมิวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้หรือมีตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกและเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมของสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๗ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่าด้วยเรื่องนี้มาใช้บังคับไปพลางก่อน

มาตรา ๕๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๕๔ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๕๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก และคณะกรรมการประจำศูนย์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน คณะกรรมการประจำสำนัก และคณะกรรมการประจำศูนย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๕๗ ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรบัณฑิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย ระเบียบ และข้อบังคับ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๒๑ มีขอบเขตในการให้การศึกษาและอำนาจหน้าที่อย่างจำกัด ไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นแหล่งกลางของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่างๆ การค้นคว้า วิจัย และการบริการต่อสังคม ตลอดจนความคล่องตัวในการปฏิบัติงานตามภารกิจอื่นๆ และตามความต้องการในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สมควรปรับปรุงโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และระบบบริหารงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นเสียใหม่ เพื่อให้สามารถรองรับการขยายงานและการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยและมีความคล่องตัวในการดำเนินงานในด้านวิชาการและการบริหาร ตลอดจนสอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๒๐)

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
สำนักงานเลขานุการกรม
เลขรับ 2760
วันที่ 13 มี.ค. 2558
เวลา 07.48 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๙๒๓๓

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

รับ ๒๕๕๘	๑๗ มี.ค. ๕๘
เวลา ๐๗.๕๒	พ.ร.ท.
สำนักงานประชุม	

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (๒๓501/๖-สวค)

กรมเลขาธิการสภานิติบัญญัติ
รับที่ ๑๒ / ๒๕๕๘
วันที่ ๑๘ / มี.ค. / ๒๕๕๘
เวลา ๑๐.๐๕ น.
สำนักเลขาธิการ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับ
การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็น
มหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ
และมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
มากยิ่งขึ้น และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาซึ่งประกอบด้วยส่วนงานของมหาวิทยาลัย
ที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภานักงาน” หมายความว่า สภานักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ
ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล
มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิสัยสาขากิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย พัฒนาและถ่ายทอด เทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัย
คำนึงถึง

- จรรยาบรรณ
- (๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
 - (๒) ความมีเสรีภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่ไปกับคุณธรรมและ
 - (๓) มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
 - (๔) ความโปร่งใส ความถูกต้อง การตรวจสอบได้ และความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม
 - (๕) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ
 - (๖) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

มาตรา ๙ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานอธิการบดี
- (๓) สำนักงานวิทยาเขต
- (๔) คณะ
- (๕) วิทยาลัย
- (๖) สถาบัน
- (๗) สำนัก

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยอีกได้

มาตรา ๑๐ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๙ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในกรณีการจัดตั้งและการรวมส่วนงาน ให้กำหนดฐานะและภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้นด้วย

การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๙ ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องคำนึงถึงคุณภาพทางวิชาการ ความคุ้มค่าของการใช้งบประมาณ การลดความซ้ำซ้อน และการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร เป็นสำคัญ

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการรับเข้าสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๒ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๑๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน และจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้ เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๗ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) ดำเนินกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม หรือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาและบริการทางวิชาการ

(๓) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการ ภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๔) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน และลงทุน หรือร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงิน ไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินหนึ่งในสี่ของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี และถ้าเป็นจำนวนเงินเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) ออกพันธบัตรเพื่อการลงทุนโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๖) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๗) จัดให้มีกองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๘) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๙) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย หรือนำผลการค้นคว้าวิจัยไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์ เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุนจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรง เป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อประกันคุณภาพการศึกษา

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดให้แก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่ มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

มาตรา ๑๖ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มีมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มา โดยทางอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ไม่อยู่ในความรับผิดชอบ แห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้ กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

มาตรา ๑๙ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้ กำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ แต่ถ้ามีความจำเป็น ต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๒๐ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

(๓) อธิการบดี

(๔) นายกสภามาศึกษาแก่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ประธานสภาพนักงาน และประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีจำนวนหนึ่งคน เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) และ (๕) จำนวนสองคน และเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๖) (๗) และวรรคสอง จำนวนหนึ่งคน

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำจำนวนสามคน และเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งมิใช่คณาจารย์ประจำจำนวนหนึ่งคน

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ซึ่งในจำนวนนี้ต้องสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดจำนวนหนึ่งคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หากอุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และจะให้ผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

มาตรา ๒๑ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐ (๒) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง

(๓) มีคุณสมบัติอื่น ๆ ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๒ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐ (๒) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออก
 - (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น
 - (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 - (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
 - (๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด
 - (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและต้องโทษจำคุกอยู่โดยคำพิพากษานั้น
- ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่
- ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๐ (๒) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับแต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าที่วาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้
- ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๒๓ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดทิศทาง เป้าหมายของมหาวิทยาลัย และวางนโยบาย รวมทั้งอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
- (๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปได้
- (๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย
- (๔) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหาร การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
- (๕) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว
- (๖) อนุมัติการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล ตลอดจนกำหนดนโยบายขององค์กรดังกล่าว

- (๗) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้
จัดหาแหล่งทุนและทรัพยากรอื่น
- (๘) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย
- (๙) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม
หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา
- (๑๐) อนุมัติการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบกับสถานศึกษาชั้นสูง
หรือสถาบันอื่น
- (๑๑) อนุมัติการจัดการศึกษาร่วมและยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูง
หรือสถาบันวิจัยอื่น
- (๑๒) อนุมัติการให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัย
และที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้
ปริญญาเกิตติมศักดิ์
- (๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนประธานและกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
และประธานและกรรมการสภาวิชาการ
- (๑๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ
อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ
หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทน แล้วรายงานให้สภามหาวิทยาลัยทราบ
- (๑๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณา
ถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์
และศาสตราจารย์พิเศษ
- (๑๖) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙
- (๑๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ตามมาตรา ๕๕ วรรคสาม
- (๑๘) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงาน
ตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง
- (๑๙) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัยและเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรี
เพื่อทราบ
- (๒๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่
ของส่วนงานใดหรือของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๒๔ การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๕ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการ
จำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคนแต่ไม่เกินยี่สิบคนซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๖ ให้มีสภาพพนักงาน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการซึ่งเลือกจากพนักงานมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาพพนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัยในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย และสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี ประธานสภาพพนักงาน และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการดังกล่าวด้วยก็ได้

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและกลั่นกรองข้อบังคับและระเบียบของมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีมอบหมาย หรือที่มีได้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการใดโดยเฉพาะ

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย การประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการอุทธรณ์ ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๑ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๓๒ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี
จากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๓ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๔ จะแต่งตั้งจากพนักงานมหาวิทยาลัยหรือผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยก็ได้

มาตรา ๓๔ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินผลตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๔๕

(๘) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและต้องโทษจำคุกอยู่โดยคำพิพากษานั้น

มาตรา ๓๕ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัย รับรอง

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัย รับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย มาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วย อธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และให้มี อำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) จัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการตามระยะเวลาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดหารายได้และทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจ ใ้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๔) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่าย เพื่อเสนอขออนุมัติต่อ สภามหาวิทยาลัย

(๕) บริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตาม กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย รวมทั้งมติของสภามหาวิทยาลัย

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี

(๗) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๑)

(๒) และ (๓)

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนรองหัวหน้าส่วนงานและผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงาน ตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง ตามคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงาน

(๙) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน และดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานมหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๑๐) เสนอรายงานผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยด้านต่าง ๆ และรายงาน ประจำปีของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง ของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕ เป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๓๘ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีส่วนงานตามมาตรา ๔ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดให้เป็นวิทยาเขตได้ ทั้งนี้ ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ในวิทยาเขตหนึ่ง อธิการบดีอาจมอบอำนาจให้รองอธิการบดีคนหนึ่ง หรือหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๔ (๔) (๕) (๖) (๗) หรือวรรคสอง ที่อยู่ในวิทยาเขตนั้น ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในวิทยาเขตนั้นได้

มาตรา ๓๙ การบริหารงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๔ (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในส่วนงานตามมาตรา ๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง ให้มีหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่ง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบส่วนงาน และจะให้มีรองหัวหน้าส่วนงานหรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงาน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมายก็ได้

ชื่อตำแหน่ง คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าส่วนงาน รองหัวหน้าส่วนงาน หรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงานตามวรรคสอง รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

เมื่อหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๔ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง พ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าส่วนงานและผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงานนั้นพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๔๐ ให้ส่วนงานตามมาตรา ๔ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จัดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงาน

ส่วนงานตามมาตรา ๔ ที่มีได้มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน อาจจัดให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงานได้

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการประจำส่วนงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๑ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๔ ต้องปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว ให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่นได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๒ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทนการมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างไร ให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้ปฏิบัติการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การประกันคุณภาพและการประเมิน

มาตรา ๔๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินส่วนงานของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง

ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓)

การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔
การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๔๗ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตาม ส่วนงานของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริงพร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี ที่รับรองทั่วไป

มาตรา ๔๘ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่าย ส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี

มาตรา ๕๐ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๕๑ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อ สภามหาวิทยาลัยภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยเสนอต่อ รัฐมนตรี

ให้มหาวิทยาลัยเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีรายรับและรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของ มหาวิทยาลัยในปีที่ล่วงมาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๕๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หมวด ๕

การกำกับและดูแล

มาตรา ๕๓ รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๔ บรรดาเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หมวด ๖

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๕๕ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๗ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๘ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดีหรือหัวหน้าส่วนงานอื่นที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๙ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อ ดังต่อไปนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อกำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๗

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๖๐ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๖๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และให้หรือร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่นในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา ชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๖๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร ชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด สาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ก่อนถึงชั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๖๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัย เห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเสมียนวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร และอาจ กำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เสมียนวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๖ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์
ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้
สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาต
เป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๗ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกาย
ของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดใช้ครุวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ
เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบ
สิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา อนุปริญญา
ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่น
เชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะหรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของ
มหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๖ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒)
แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๑ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และส่วนงานภายในที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นได้อนุมัติ และจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งมีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงาน ของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อนจนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัยจัดตั้งส่วนงานตามมาตรา ๙ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๒ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการ สภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวัน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมี สภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัย ให้เปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีโดยอนุโลม

มาตรา ๗๔ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีตามมาตรา ๓๔ และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๓๙ ให้นำบรมวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ด้วย

มาตรา ๗๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ หัวหน้าส่วนงานภายใน และรองหัวหน้าส่วนงานภายในที่สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้อนุมัติและจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบวาระ ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการ ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้โดยทำเป็นหนังสือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งได้แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและมีคำสั่งบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ก็ให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบวาระที่เหลืออยู่ แต่ถ้าไม่แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในเวลาที่กำหนด ให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๗๖ ให้ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น พนักงานราชการ และพนักงานซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างของส่วนราชการ หรือพนักงานซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยต่อไป และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง และสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าว รับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

สิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ

ในกรณีที่นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แต่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุใด ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้หรือในส่วนที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๗๗ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๖ ผู้ใด

(๑) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้โดยทำเป็นหนังสือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องประเมิน

(๒) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้โดยทำเป็นหนังสือภายหลังกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ไม่เกินห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประเมินแล้วเห็นว่ามีความรู้ความสามารถ

ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องทดลองปฏิบัติงาน

(๓) แสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้โดยทำเป็นหนังสือภายหลังกำหนดเวลาตาม (๒) ถ้ามหาวิทยาลัยเห็นว่าการรับบุคคลนั้นเข้าทำงานจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีอัตราที่จะรับเข้าทำงานได้ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งเสริมและสนับสนุนข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ เพื่อเปลี่ยนสถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย เมื่อข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการที่แสดงเจตนาตาม (๑) หรือ (๒) ได้รับบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยแล้ว ให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๗๘ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยว่างลง ไม่ว่าจะว่างอยู่ก่อนหรือภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้น และให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งบุคคลากรที่ง่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัย และให้ถือว่าการโอนงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๗๙ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับการบรรจุ แต่งตั้ง และได้รับค่าจ้างจากงบประมาณแผ่นดินอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๐ ข้าราชการซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ นับแต่วันที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗๗ ให้ถือว่าเป็นการออกจากการเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ข้าราชการซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว ให้มีสิทธิขอเป็นสมาชิกต่อไปได้แม้จะออกจากราชการแล้ว ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นข้าราชการบำนาญ และมีสิทธิได้รับสวัสดิการจากทางราชการเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะข้าราชการบำนาญแล้ว ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม แต่ไม่ตัดสิทธิที่จะประกันตนด้วยความสมัครใจ

ลูกจ้างประจำของส่วนราชการผู้ใดที่เป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งจดทะเบียนแล้ว หากได้เข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและสมัครเข้าเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น ถ้าผู้นั้นได้ออนเงินสะสม เงินสมทบ และเงินผลประโยชน์อื่นที่ได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ซึ่งจดทะเบียนแล้ว เข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพที่มหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น ให้นับระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่อเนื่องกันได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๑ ให้คณะกรรมการประจำคณะ สถาบัน สำนัก หรือศูนย์ และคณะกรรมการอื่นที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่คณะกรรมการประจำส่วนงานนั้น หรือทำหน้าที่ตามที่ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกคณะกรรมการขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๒ ให้ประธานกรรมการและกรรมการสภาคณาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และประธานกรรมการและกรรมการสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นประธานกรรมการและกรรมการสภาคณาจารย์ และประธานกรรมการและกรรมการสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างต่อไปจนกว่าจะได้มาซึ่งประธานกรรมการและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมีข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๖ เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าวมีส่วนร่วมในกิจการของสภาพนักงานโดยเท่าเทียมกับพนักงานมหาวิทยาลัยด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๘๓ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยขอนแก่นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง

มาตรา ๘๔ การออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง หรือการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้นำพระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ สถานะ การดำเนินการ ส่วนงาน และรายได้ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๕) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖) และให้มีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยและเสนอเรื่องต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๕๓ และร่างมาตรา ๕๔) มหาวิทยาลัยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (ร่างมาตรา ๗) และมีอำนาจหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ภายใต้วัตถุประสงค์ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๔) โดยกิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่พนักงานมหาวิทยาลัยต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (ร่างมาตรา ๑๓)

ในการแบ่งส่วนงานของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงานเป็นสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก หรืออาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๙) โดยในการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานดังกล่าวให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๐) และในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย หรือจัดการศึกษา

หรือวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่น และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒) นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรีด้วย (ร่างมาตรา ๑๖)

มหาวิทยาลัยมีรายได้จากเงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้ เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือมหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้น ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ ค่าบริการ รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุน หรือจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือรายได้อื่น ซึ่งรายได้ของมหาวิทยาลัยดังกล่าวไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลัง เป็นรายได้แผ่นดิน แต่ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีรายได้ไม่เพียงพอในการดำเนินการ รัฐบาลพึงจัดสรร เงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็น และในกรณีที่รัฐบาลได้รับเงินเดือน หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดให้แก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป เพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกันเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย (ร่างมาตรา ๑๕) ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๙) โดยทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์ เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไม่อยู่ใน ความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่อง ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๒ การบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและองค์กรทางการบริหารของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรทางการบริหาร มีอำนาจหน้าที่ ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ สภามหาวิทยาลัยที่มาจากองค์กรต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยและบุคคลภายนอก (ร่างมาตรา ๒๐ และร่างมาตรา ๒๓) มีสภาวิชาการและสภานักงานมหาวิทยาลัยเป็นองค์กรในมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่และวิธีดำเนินงานตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖) มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษา และสนับสนุนการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๗) มีคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยทำหน้าที่พิจารณาและกลั่นกรองข้อบังคับและระเบียบของมหาวิทยาลัย เสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงาน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยตามที่ สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๘ และร่างมาตรา ๒๙) มีคณะกรรมการ บริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการ อุตสาหกรรม ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรมประจำมหาวิทยาลัย โดยมีอำนาจหน้าที่และวิธีดำเนินงาน ตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐)

มหาวิทยาลัยมีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงาน ของมหาวิทยาลัย โดยเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วย อธิการบดีเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๖) ในกรณีที่อธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน และหากไม่มี อธิการบดีหรือผู้รักษาการแทน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๓๗) ในการบริหารงานภายในของสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี และสำนักงานวิทยาเขต

ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ส่วนการบริหารคณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนงานดังกล่าว ให้มีหัวหน้าส่วนงานซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบส่วนงาน (ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๓ มาตรการควบคุมการบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินส่วนงาน การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๔) (๕) (๖) (๗) และวรรคสอง และการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย รวมทั้งให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๙ (๑) (๒) และ (๓) ทั้งนี้ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๓ ร่างมาตรา ๔๔ ร่างมาตรา ๔๕ และร่างมาตรา ๔๖)

๒.๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

มหาวิทยาลัยต้องวางและรักษาระบบบัญชีแยกตามส่วนงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป จัดทำงบการเงินและบัญชีรายรับและรายจ่าย ส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยในรอบปีบัญชี โดยให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อให้สภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๔๗ ร่างมาตรา ๔๘ ร่างมาตรา ๔๙ ร่างมาตรา ๕๑ และร่างมาตรา ๕๒)

๒.๕ ตำแหน่งทางวิชาการ

กำหนดให้มีตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๕) ให้สภามหาวิทยาลัยเสนอให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นศาสตราจารย์พิเศษได้ (ร่างมาตรา ๕๖) และสภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มี ความผิดให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ (ร่างมาตรา ๕๗) รวมทั้งอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ นอกจากนี้ อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์พิเศษได้ (ร่างมาตรา ๕๘)

ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป (ร่างมาตรา ๕๙)

๒.๖ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

กำหนดให้ปริญญามีสามชั้น ได้แก่ ปริญญาเอก ปริญญาโท และปริญญาตรี (ร่างมาตรา ๖๐) โดยมหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยและสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันวิจัยอื่น โดยในการกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดและจะใช้อักษรย่อ

สำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๑) รวมทั้งมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ (ร่างมาตรา ๖๔) นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะ เช็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร หรือคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้ โดยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เช็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งดังกล่าวให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๕) รวมทั้งมีอำนาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๖) และกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๖๗)

๒.๗ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษสำหรับผู้ใช้ครูวิทยฐานะ เช็มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ (ร่างมาตรา ๖๘) และการปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย หรือใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๖๙)

๒.๘ บทเฉพาะกาล

กำหนดบทเฉพาะกาลให้ออนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยขอนแก่นเดิม มาเป็นของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๗๐) กำหนดรองรับผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๑) สภาคณาจารย์ และสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๗๒) อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี (ร่างมาตรา ๗๓) คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ และหัวหน้าส่วนงานภายในและรองหัวหน้าส่วนงานภายใน (ร่างมาตรา ๗๕) พนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๙) คณะกรรมการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘๑) และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ร่างมาตรา ๘๓) ให้ดำรงตำแหน่งต่อไป รวมทั้งกำหนดให้ส่วนราชการ และส่วนงานภายในเดิม เป็นส่วนงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการจัดตั้งส่วนงาน ขึ้นใหม่ (ร่างมาตรา ๗๑) และกำหนดมาตรการรองรับสิทธิของข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานราชการ และพนักงานซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเดิม ที่ยังไม่แสดงเจตนาเปลี่ยน สถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ยังได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นต่อไป โดยให้ถือว่า ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗๖) นอกจากนี้ ได้กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการแสดงเจตนาเปลี่ยน สถานภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยตามระยะเวลาและเงื่อนไขที่กำหนด (ร่างมาตรา ๗๗) ทั้งนี้ ได้กำหนดให้นำพระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออก ตามกฎหมายเดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลมในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๔)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รั้ง รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๖